

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

You are Invited
by His Royal Majesty, the King
to stand witness as he is joined in holy matrimony to

The **KING'S**

reluctant
BRIDE



AUTHOR OF THE WOLF'S MAIL-ORDER BRIDE

ELLA GOODE



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KING'S *reluctant* BRIDE

Bir oda hizmetçisinin gayrimeşru kızı olan Penelope Lloyd, mevkisinden yüksekte sevmenin kalp kırıklığını ilk elden bilir ve bir kraliyet mensubu yıldızlar kadar ulaşılmazdır. Ama bu, Prens Thomas'a ve onun sonsuza dek mutlu olma hayallerine aşık olmadan önceydi. Onun gizli aşığı olmakla barışmıştır ama Thom Kral'ın cübbesini giymeye ve tacını takmaya zorlandığında bu mütevazı fantezi bile tehlikeye girer. Matlavia'nın iyiliği için Pen, Thom'dan vazgeçmesi gerektiğini bilir.

Prens Thomas'ın her zaman bir planı vardı. Skandalmış gibi davranacak, böylece Pen'le evlenme planlarını açıkladığında Matlavia halkı şok olmak yerine rahatlayacaktır. Ancak özenle kurguladığı geleceği, ağabeyi Kral Stephen'in tahttan feragat edip metresiyle kaçması ve ardında öfkeli, terk edilmiş bir nişanlı ve dağ gibi bir borç bırakmasıyla altüst olur. Ülke iflasın eşiğindeyken, Prens Thomas

aşkıını her şeye sahip olabileceklerine -ülkelerine ve aşklarına- ikna etmek zorundadır.



Kindle Unlimited aboneliğinizle bu ay dört Royal kitabını ücretsiz veya her birini 99c'ye alın.



Ruby Dixon'dan **Kralın Evde Kalmış Gelini**
Kati Wilde'dan **Kralın Korkunç Gelini**
Alexa Riley'den **Kralın Masum Gelini** Ella
Goode'dan **Kralın İsteksiz Gelini**

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12 Sonsöz

Ayrıca Ella Goode
tarafından Benimle
bağlantı kurun!

CHAPTER ONE

PEN



"PRENS THOMAS YENİ BİR HAVUZDA MI YÜZÜYOR?" TEKRAR EDİYORUM. "Aliyah Khoury'nin Matlavia'nın Sonbahar Moda Haftası'ndaki ilkbahar hazır giyim koleksiyonuna katılanlar, genç prensin içecek varisi ve gelecek vaat eden tasarımcı Nicole Hou ile yakınlaştığını gördüklerini belirttiler. Hou şirketinin yeni şişelenmiş suları Pristine'ı piyasaya sürmesinin ardından ailenin net değeri güzel bir artış gösterdi. Prens Thomas ve Hou ailesi arasındaki bir evlilik kraliyet kasasını doldurabilir. Bu da iyi bir şey, zira yaklaşan kraliyet düğününün dünyanın en pahalı düğünü olması bekleniyor."

Telefon elimden çekilip alındı. "Hey, onu okuyordum," diye itiraz ediyorum.

Ekselansları Prens Thomas Michael Silverford - Matlavia Watts, Reeve Dükü, Lithos Kontu, kendini kanepeye atıyor ve başı mükemmel bir şekilde kucağıma düşüyor. "Neden bu saçmalığı okuyorsun?" diye soruyor, haber uygulamamdan müzik uygulamasına geçerek.

Chet Baker'ın boğucu şarkıları küçük odayı dolduruyor. Thom bana birlikte okuduğumuz Zaman Yolcusunun Karısı'nı uzatıyor. "Al, onun yerine bunu oku. Kütüphanede onu öperken bırakmıştın. İlk tanıştığımızda bana saldırdığın gibi."

"Beş yaşındaydık ve ben sana saldırmadım. Ayağım takıldı." Bu, haftada en az bir kez yaptığımız bir tartışma.

"Ayağın takıldı ve ağzımın üstüne düştün. Bu çok uygun, ama anlıyorum. Ben güzel bir çocuktum ve şimdi daha da güzel bir yetişkinim. Kim beni öpmek istemez ki? Ama pantolonuma girmek için koca bir plan uydurmak yerine çıkıp benden hoşlandığını söyleyebilirdin."

"Sana çelme takıp yumruk atmalıydım," diye homurdanıyorum. "Karşı konulamayacak kadar çekici olduğumu kabul etmekte sorun yok."

Prens Thomas'ın yakışıklı kafasına kitapla vuruyorum.

Yüzünü buruşturuyor. "Bu ciltli bir kitap, biliyorsun."

"Oh, biliyorum." Kitabı tehditkâr bir şekilde ona doğru sallıyorum. Haksız değil. Bazı kraliyet mensuplarının aksine Thomas'ın prens gibi görünmek için tahtın süslerine ihtiyacı yok. Uzun boylu, gür, altın sarısı saçları, delici mavi gözleri ve onu her duyduğumda içimi ürperten derin bir sesi var. Matlavia halkı Beyaz Atlı Prenslerini çok seviyor ve gittiği her yerde ona övgüler düzüyor. Ne yazık ki, tüm bunları biliyor ve bu da egosunu muazzam kılıyor. Sanırım ben onu kontrol altında tutmak için doğmuşum.

Yüzüne muzip bir gülümseme yayılır. "Bana çok sert vurursan sana iyi geceler öpücüğü veremem."

Kitabı indiriyorum. Bu ciddi bir tehdit. Boğazımı temizliyorum. "Bunu istemeyiz."

Thom'dan aldığım gece öpücükleri, çarşafı yıkamak, odaları temizlemek ve çatal bıçak takımlarını ayırmak gibi sıkıcı bir günü atlatmamı sağlıyor. Thom başını çeviriyor ve dudaklarını bileğimin iç kısmına hafifçe bastırıyor. Kan dolaşımda bir elektrik kıvılcımı dolaşüyor ve kalbim küçük bir takla atıyor.

Son bir yıl içinde bunlardan yüzlercesini yaşadım ama bana her dokunuşunda yeni bir his veriyor. Ve ona her dokunduğumda, çenesinde uzayan sakalı her okşadığımda ya da alnındaki ipeksi saçlarını her taradığımda, ne kadar şanslı olduğuma hayret ediyorum. Ben, bir hizmetçi ve bir babanın gayrimeşru kızı.

hizmetçi, Matlavia tahtının ikinci sıradaki sahibini kucaklayıp öpebiliyor.

"Bugün seni özledim," diye mırıldanıyor, elini kalçamın dış tarafında, henüz çıkarmadığım hizmetçi üniformamın üzerinde gezdirmek için uzanıyor çünkü Thom'un beni onunla görmesinin ne kadar suçlu bir zevk olduğunu biliyorum. Okumamız bittikten sonra baştan çıkarma planlarım var.

Kaslarının gevşediğini ve kemiklerinin kanepede eridiğini hissedene kadar oldukça gergin çene çizgisini yumuşatıyorum. "Kardeşin hâlâ üzgün müydü?"

Thom derin derin nefes alıyor. "Evet ama bana ne hakkında olduğunu söylemiyor. Düğünle ilgili olmadığını söylüyor. Johan'a sordum ve hükümette her şeyin yolunda gittiğini söyledi. Garcianchi ile lityumumuzun onların meyveleriyle takas edilmesi konusunda görüşmeler devam ediyor. Yeni Hwasui köprüsünün inşaatı programa uygun gidiyor. Başka ne sorun olabilir bilmiyorum."

Johan, Kral Stephen'ın baş danışmanıdır. Thom ve Stephen'ın babası Kral Gerald tahttayken Kraliyet Muhafızlarının başındaydı. Kral Gerald öldüğünde Johan, genç Kral Stephen'ın liderlik görevini üstlenmesine yardımcı olmak için görevinden ayrıldı. Aile Johan'a çok güveniyor, eğer o her şeyin yolunda olduğunu söylüyorsa, her şey yolunda demektir.

"Düğün öncesi gerginliği. Callista muhtemelen kardeşine bir kase daha kinoa ve lahana yedirmiştir. Bu herkesi kötü bir ruh haline sokar." Callista Sutton'ı düşündüğümde her zaman olduğu gibi midem sıkışıyor. Yakında Matlavia'nın kraliçesi olacak kişi bir lahana bağımlısı ve şefimiz Zoya, lahanayı kahvaltıdaki smoothie'lerden, onu personelle ilk kez tanıştıran resmi bir etkinlikte ana yemeğin merkezine kadar her şeye koymakla görevlendirildi. Karalahana lazanyasının tadı da kulağa geldiği kadar kötü. "Daha sonra ona gizlice bir çikolata ver," diye öneriyorum.

Thom'un dudakları kıvrılıyor. "Çikolata gerçek bir tıbbi tedavi değil, biliyorsun."

"Sadece doktorlar kapalı görüşlü olduğu için."

"O zaman seni Matlavia sağlık hizmetlerinin başına geçireyim mi?"

"Evet. Hepimiz şişman ve mutlu olurduk. Ülkede barış hüküm sürerdi ve tüm uluslardan hükümdarlar bunu nasıl başardığınızı öğrenmeye gelirdi."

Thom yemin eder gibi elini kaldırıyor. "Kral olduğumda, bunu yapacağım. Sadece tadı güzel olan ve bir lokması bin kalori olan şeyleri yememizin zorunlu olduğu bir Ulusal Barış ve Yemek Günü düzenleyeceğiz."

Elimi avucuna vuruyorum. "Tamamdır."

Kral olamayacağı için bunun asla yapılamayacağını bilerek sırtıtıyoruz. Stephen evlendiğine göre Thom ile taht arasında daha da fazla mesafe olacak. Thom daha mutlu olamazdı.

Kitabı kaldırıyorum ve kaldığımız yerden açıyorum. Thom ona kitap okumamı her zaman sevmiştir, çocukken bile.

"Bu iç karartıcı bir hikâye, biliyorsun. Doğru bitse iyi olur" diye uyarıyor. "Seçtiğin tüm bu sözde aşk hikayeleri sefil bir şekilde sona eriyor. Umarım aklına bir şey gelmiyordur. Bizim sonumuz iyi bir son olacak."

İyi sonlar derken, herkesin mutlu olduğu sonları kastediyor. Bunu gerçek hayatının ne kadar sefil olduğuna bağlıyorum. Prens olmak sanıldığı gibi bir şey değil.

"Yemin ederim bir romantizm listesinde gördüm, bu yüzden sonsuza dek mutlu bir sonla bitmek zorunda. Kurallar böyle," diye bilgilendiriyorum onu.

"O zaman onları kırmasa iyi olur," diye homurdanıyor Thom. Duraklıyor ve sonra "Stephen'ın düğününden sonra halka açılacağım" diyor.

Kitabı tekrar indiriyorum. "Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

Matlavya halkının beni Thom'un ortağı olarak kabul edip etmeyeceği konusunda ciddi şüphelerim var. Benim yüzümden acı çekmesini istemiyorum.

"Yeterince uzun zaman oldu. Ayrıca, parti ortamından bıktım. Burada kalıp kitap okumak ve çocuklarımızla oynamak istiyorum."

Özel bahçelerde çocuklarımızın peşinden koştuğumuz, genellikle sessiz olan araziye dolduran yüksek sesli kahkahalar attığımız istemsiz görüntüler kafamda beliriyor. "Çocuklar mı? Çoğul olarak mı?" Hafifçe takılıyorum ama içimde binlerce kelebek kanat çırpıyor.

"Evet. En az iki. Belki dört. Belki sekiz." "Sekiz mi?!"

Bana mutlulukla sırtıyor. "Belki biraz abartılı oldu ama ben çok şey istiyorum. Evimizin büyük, gürültülü ve dolu olmasını istiyorum."

Mezar gibi sessiz çocukluğunun aksine, demek istiyor. Sırtışı hafifçe soluyor. "Sensiz başaramazdım."

Birlikte büyüdük - o, Stephen ve bir oda hizmetçisinin gayrimeşru çocuğu. Stephen her zaman ağırbaşlı ve ciddi bir yetişkin, Thom ve ben birlikte başımızı bir sürü belaya soktuk. Thom prens olduğu için hiç ceza almadık.

Thom'un Matlavian ailesinin bir parçası olarak görevini yerine getirmek için gerçek dünyaya itilmesinden önceki günler bir peri masalıydı. Bazen o kaygısız mutluluğa bir daha asla ulaşamayacağımızdan endişeleniyorum.

Thom boğazını temizliyor. "Endişeli misin bebeğim? Düğünden sonra herkesin mutlu olacağını düşünüyorum. Mükemmel bir zaman."

O haklı mı? Zamanı geldi mi? Sosyal ortamı okuma yeteneği eşsizdir.

"Güven bana," diye ısrar ediyor.

Birlikte olduğumuzdan beri on yıl geçti. Birini sevdiğini saklamak için uzun bir süre ama sorun değil çünkü Thom neredeyse her gece yatağımdaydı.

"Sana güveniyorum."

"Güzel." Kitabın kenarına dokunur.

Geleceğimize dair düşünceleri bir kenara bırakarak, keyifli şimdiki zamana odaklanıyorum ve Henry hakkında tekrar okumaya başlıyorum

Clare ve Henry'nin korkunç, güzel hastalığı. Hikaye üzücü ve kitap bitene kadar mükemmel sona nasıl ulaşacaklarını göremiyorum ama artık çok derindeyiz. İkimiz de bu çiftten vazgeçemeyiz.

Bu benim günün en sevdiğim zamanı. Kalabalık ev sakinleşmiştir. Tüm ziyaretçiler gitmiştir. Halka açık yerler kapalı ve personelin çoğu odalarına çekilmiş durumda.

Thom'un bu gece resmi bir görevi yok. Basın muhtemelen onun Crescent bölgesine gidip bir sosyetikle takılmak gibi skandal bir şey yapmasını bekliyor. Ya da Moda Haftası olduğu için dedikoducular onu zavallı Nicole ile görmek isteyeceklerdir.

Sayfanın sonunda duraklıyorum. "Nicole'den bahsetmişken, o nasıl? Dük Stuffface ile nişanlanmasının sahte olduğunu varsayıyorum?"

"Onun açısından öyle ama Stoughton Dükü'nün bunun farkında olduğundan ya da farkında olsa bile umursayacağından emin değilim. Perişan halde ve bunu sona erdirecek bir nedenin ortaya çıkmasını umuyor. Ne yazık ki babasına gerçeği söylemek işe yaramadı. Babasına düklerle değil, sadece düşeslerle ilgilendiğini söylediğinde, babası bekâr düşes olmadığını, çünkü onların unvanlarını sadece erkeklerden aldıklarını söyledi."

"Ouch." Nicole yıllardır babasını cinsel yönelimi konusunda ikna etmeye çalışıyor ama babası bunu ısrarla görmezden geliyor. Ergenlik çağındayken buna bir evre demiş. Artık büyüdüğüne ve iş dünyasından anladığını gösterdiğine göre, Hou Enterprises'ın bir sonraki CEO'su olmak için görevlendirildi, ancak Hou bir aile şirketi, yani çocuk sahibi olması gerekiyor. Baba Hou taşıyıcı annelere, evlat edinmeye ve tüp bebek yöntemine karşı. Hou'nun soyu doğal yollarla devam edecek, eğer onunla bir ilgisi varsa. Dedğim gibi, zavallı Nicole.

Ama en büyük olmanın sorunu da bu. Thom'un sıradaki ikinci kişi olarak işi kolay. Sorumluluğun çoğunu kardeşi Kral Stephen üstleniyor. Thom kendi işini yapıyor.

Yine de, orada burada küçük skandallar yaratarak basının kardeşi yerine ona odaklanmasını sağlıyor. Thom ayrıca Matlavia halkının eninde sonunda onun yuva kurduğunu görmekten o kadar memnun olacağına ve ilişkimizin şok edici olmayacağına inanıyor. Ben onun kadar emin değilim ama kitabımızdaki çift gibi biz de artık çok derindeyiz.

Stephen, babalarının ateşli bir araba kazasında trajik ve skandal yaratan ölümünün ardından, henüz üniversiteden yeni mezun olduğundan beri, on yılı aşkın bir süredir kraldır. Bilinen nedenlerden dolayı trajik, ancak skandaldı çünkü cesetler tanınmayacak şekilde yanmıştı ve hastaneye gelene kadar kralla birlikte arabada bulunan kadının Thom ve Stephen'ın annesi olduğu sanılıyordu. Ölen kadının bir dizi pahalı metresin sonuncusu olduğu ortaya çıktı ve ortaya çıkan skandal, annelerinin iki yıl önceki ölümüne kadar neredeyse inzivada yaşamasına neden oldu. Zavallı Stephen, babasının pahalı zevkleri yüzünden neredeyse iflas etmiş bir tahtta hak iddia etmeye başladı ve o zamandan beri Matlavia'yı daha iyi bir mali zemine oturtmak için ölümüne çalışıyordu.

Kitabı elime alıp tekrar okumaya başlıyorum ve bir süre Henry, Clare ve güzel kelimelerden başka bir şey yok. Thom biraz kayıyor ve yüzünü karnıma doğru sokuyor. Bana bastırıldığı yerde kelebekler uçuşuyor ve beni oradan öptüğünü hissettiğimde sesim çatlıyor, dudakları üniformamın içinde bile sıcak bir marka gibi.

"Hey," diye uyarıyorum nefes nefese bir sesle. "Bunu yapmaya devam edersen okuyamam." Devam etmesini istemekle durmasını sağlamak arasında gidip geliyorum - ikimizin de birlikte geçirdiğimiz sessiz zamanlara değer verdiğimizizi biliyorum.

Bana pişmanlık duymayan bir sırtış fırlatıyor. "Özür dilerim." Belli ki değil.

Boğazımı temizliyorum ve okumaya devam ediyorum ve birkaç dakika boyunca huzur var. Bu kez parmaklarının bacağımı okşadığını hissediyorum, yavaşça eteğin altından dizime değdiği yere doğru kayıyor. Parmakları sonsuz bir an boyunca orada duruyor.

iç uyluğuma doğru alaycı yollarına devam etmeden önce-

"Tamam, bu kadar." Kitabı kapattım ve yan sehpaye bıraktım. "Belli ki harika bir aşk hikâyesi okuyacak havada değilsin."

"Hayır." Thom doğrulup yüzünü bana dönüyor, ağzı benimkinin üzerinde geziniyor. "Ne zaman yalnız kalsak ve sen bunu giysen aklıma uygunsuz düşünceler geliyor, biliyorsun." Üniformamın eteğini çekiştiriyor.

Thom'un derin üzüntüsüne rağmen, üniformam onu her zaman tahrik ediyor. Bunun yanlış olduğunu söylüyor, çünkü güç sahibi bir insan asla kendisi için çalışan birinden faydalanmamalı. Ama elinde değil, diyor, çünkü üniformam ona Kral Stephen İsveç kraliyet ailesini ağırlarken beni bir çamaşır dolabına itip üzerime atladığı ilk seferimizi hatırlatıyor.

"Üstümü değiştirecek vaktim olmadı," diye yalan söyledim.

"Sen kötü bir fahişesin," diyor ve ağzımı alıyor.

Bunun bir ceza olması mı gerekiyor? Çünkü bir ödül gibi hissettiriyor. Dudakları dudaklarımı yakalıyor ve dudaklarım ayrılmadan önce tatlı tatlı ısırp sürtünürken zevkle iç çekiyorum, dili iddiasını ortaya koymak için içeri kayıyor.

Uzun anlar boyunca derin, yavaş, sonsuz öpüşmelerle kendimizi şımartıyoruz, daha fazla dokunuşa, daha fazla yakınlığa olan açlığımız neredeyse kontrol edilemez hale gelene kadar yalıyor, emiyor ve kemiriyoruz. Dudaklarımız nihayet ayrıldığında ikimiz de nefessiz ve soluk soluğayız. Yıkanmış beyaz bluzumun düğmeleri neredeyse çözülmüş, dantelli beyaz bir sutyenin içindeki göğüslerim ortaya çıkmıştı. Onun gömleğinin de düğmeleri çözülmüş ve pantolonundan sıyrılmıştı. Kemer yok ve fermuarı açık. Bunların hiçbirini yaptığımı hatırlamıyorum, ama ağzı ağzıma değdiği anda, bu dünyanın izini kaybetme eğilimindeyim.

Sert şaftı dokunulmayı beklerken kim düğmelere, fermuarlara ve kemerlere konsantre olabilir ki? Koltuktan kalkıp dizlerimin üzerine çöküyorum. Ereksiyonu pamuklu külotuna baskı yapıyor. Tanrım, ilk günden beri aramızda hep böyle olmuştu.

Yıllar önce çocukken beni ilk öptüğü andan beri daha da güçlendi.

"Çıkar onu," diye ısrar ediyor.

Omzumun üzerinden kapiya bakıyorum. Thom'un odalarının yasak bölge olması gerekiyor ama özel sekreteri gibi insanların içeri girdiği biliniyor. Onun kalın sikini ağzıma alma ihtimali her türlü tedbiri geçersiz kılıyor. Alt dudağımı ısırıyorum ve onu şortundan çekip çıkarıyorum.

Alnının ortası hevesle kalkıyor. Thom'un siki elimde nabız gibi atıyor, ben öne eğildikçe zıplıyor.

"Seni özledi." Thom daha iyi görebilmek için saçlarımı geriye tarıyor. "Uzun zaman oldu."

"İki gün önce içimdeydi." Üstünü hafifçe yaladım. O tuzlu.

"Dediğim gibi, uzun zaman oldu."

Tıkanmış damarları kemirerek ilerliyorum ve sikiinin her dokunuşumda gerilmesini izliyorum. "İstekli görünüyor."

"Hiçbir fikrin yok." Thom'un eli gözlerimin önünde beliriyor ve sert şaftın etrafında kıvrılıyor.

Kendini sertçe pompalıyor, inci gibi sıvısını kafasından daha fazla sıkıyor. Dudaklarımı yalıyor. Matlavia armasıyla süslenmiş kar beyazı boxer'ının fonunda, Thom'un mükemmel elini mükemmel aletine sararak mastürbasyon yapmasını izlemenin çok müstehcen bir yanı var.

"Belli belirsiz bir ipucu alıyorum." Dilim dışarı fırlıyor ve sıvıyı yakalıyor, topraksı kokusunun tadını çıkarıyorum.

İnliyor. "Burada öleceğim."

Uzun parmaklarını iki elimle değiştiriyorum. "Bunun olmasına izin veremem. Beni zindana kapatırlar."

"Hmm. Zincirli misin? Bu resmi sevdim."

Aleti onaylamak için sıçradı.

"Belki de zincire vurulmalısın." Aletinin üzerine sıcak bir hava üflüyorum.

"Ben de bu resmi seviyorum."

"Hoşuna gitmeyen bir görüntü var mı?" Taşaklarını bir elimde toplayıp nazıkçe yuvarlıyorum.

"Şu anda aklıma gelmiyor," diye itiraf ediyor. "Diz çökmüş halin en sevdiğim fotoğrafın. Özellikle de o kıyafetle." Alt dudağını emiyor. "Tabii ki kış üstü de güzeldir. Ters kovboy kızı yenilmez."

Onu susturmak için sıcak, zonklayan kafasını ağzıma alıyorum. Benimle olduğu tüm pozisyonların en sevdikleri olduğunu itiraf ederken sözünü yarıda kesiyor. Onu boğazımın arkasına kadar yuttuğumda nefesi kesiliyor.

Arzu karnımda birikiyor, sıcak ve yavaş, güneşe yeni maruz kalmış bir kedi gibi açılıyor. Onu ağzıma almayı seviyorum. Yüzümü onun kokusuyla, tadıyla, hissiyle doldurmasını seviyorum. Onu seviyorum.

"Burası cennet." Bacaklarını iki yana açıyor. "Şu anda çok ateşlisin. Bunu biliyor musun? Neye benzediğini biliyor musun? Lanet olsun. Sadece lanet olsun."

Ağzıma boşalıyor, kendini kontrol etmekte çaresiz. Bu ülkenin prensi üzerinde sahip olduğum güç baş döndürücü. Şu anda bana her şeyini verebilir ama ben onun sevgisinden başka bir şey istemiyorum.

Sanki aklımdan geçenleri okuyabiliyormuş gibi, içimden çıkıyor ve beni kalçalarına yaslanana kadar kaldırıyor. Ağzımdan ve kendi tohumundan ıslanan siki külotuma sürtünüyor.

"Seni o kadar çok seviyorum ki, çıldırıyorum." Parmakları külotumun lastiğini buluyor. Kumaşı kenara itiyor ve cinsel organımı okşuyor. "Seni düşünmediğim bir dakika bile yok, ne kadar ateşli olduğunu, ne kadar seksi olduğunu, seni ne kadar sevdiğimi."

Çevik parmakları içeri giriyor. Bu sefer başımı geriye atıp inleme sırası bende. Öne eğiliyor ve boynumdan aşağı sıcak bir yol yalıyor.

Thom'un çıplak tenini kendi tenimde hissetmek için çaresizce gömleğinin düğmelerini karıştırıyorum. Sürüyorum

parmaklarımla, yakında beni dolduracak olanın onun siki olduğunu bilerek. Birlikte geçirdiğimiz bu çalıntı anlar uğruna yaşadığım, ikimizi de ayakta tutan şeydi, ama yaklaşan düğünle birlikte zaman bulmak giderek zorlaşıyor. O da meşgul, ben de. Stephen'ın düğünü bittiğinde ikimiz de rahatlayacağız. Belki o zaman kitabı bitirir ve çılgınca sevişiriz.

"Ekselansları? Orada mısınız?" Kapı tokmağı tıkırdıyor ama açılmıyor; iyi ki Thom kapıyı arkasından kilitlemiş.

Thom küfrediyor. "Meşgulüm," diye bağıyor.

"Acil bir durum," diye yanıtlıyor asistanı Louis.

Hayal kırıklığı içinde alnımı Thom'un göğsüne yaslıyorum. Parmakları hala içimde.

"Efendim," diye yalvarıyor Louis. "Dışarı çıkmalısınız."

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Thom, kaşlarını çatarak yüz ifadesini bozuyor. "Rahatsız edilmemeyi istemiştım, önemli olsa iyi olur." Beni öpüyor - hızlı, pişmanlık dolu, daha fazlasının geleceğine dair bir söz. "Gitmem gerek."

Üzerinden iniyorum. Thom hınzırca beni parmaklarından yalıyor. "Yakında döneceğim."

Seksim nabız gibi atıyor. Kendimi boşaltmam gerekecek.

"Sakın kendine dokunayım deme," diye emrediyor. "Ben acı çekeceksem, sen de çekeceksin."

O kadar mağdur ki isteksiz bir gülümseme dudaklarımla kenarlarını yukarı kaldırıyor. "Söz veriyorum. Şimdi git. Şimdi diğer kapıyı kullanarak çıkacağım, böylece görülmem."

Sadece hizmetçilerin kullandığı gizli kapıya doğru yürüyorum ve kapı arkamdan kapanırken Thom'un kapıyı açıp homurdandığını duyuyorum, "Ne? Akşam yemeğine kadar bekleyemeyecek kadar önemli olan şey nedir?"

CHAPTER TWO

THOM



MEKTUBA BAKIYORUM AMA HIÇBİR KELİME BİR ANLAM İFADE ETMİYOR. İ Kardeşimin imzasını, kraliyet mühür yüzüğünün damgasını ve en üstteki altın kabartmalı taç ve armayı seçebiliyorum ama el yazısıyla yazılmış harfler, keten renkli bir alfabe çorbasına bakıyormuşum gibi resmi saray kırtasiyesinin üstünde yüzüyor. Disleksim geri dönüş yapmak için en kötü zamanı seçiyor. Kafa karışıklığı bana bunu yapıyor. Okumayı zorlaştırıyor, konsantre olmayı zorlaştırıyor, her şeyi yapmayı zorlaştırıyor.

Sayfayı, teni hayalet gibi bembeyaz olan asistanım Louis'e doğru itiyorum. "Bana oku."

Boğazını temizler. "Ben, Matlavia Krallığı, Ceramine Dominyonları ve Lithos Adaları'ndan Beşinci Stephen, kendim ve soyum adına tahttan feragat ettiğimi ve tahttan çekildiğimi beyan ve tasdik ederim. Bu beyan ve teyit derhal tam olarak yürürlüğe girecektir."

Mektubu Louis'in elinden kaptığım gibi masa telefonuna koşuyorum ve onu orada sersemlemiş ve felç olmuş bir sessizlik içinde bırakıyorum. Tuş takımımın en üst düğmesine basarken neredeyse parmağımı kırıyordum. "Alo?" sesini duymadan önce telefon sadece bir kez çalıyor.

"Kahretsin Steve, Nisan Şakası geçen aydı. Bir buçuk ay sonra herkese şaka yaptığınız için sıfır puan alırsınız. Bu-"

"Ben Johan, Majesteleri. Protokole göre telefona cevap veremediğim için özür dilerim ama Kral Stephen -yani Kraliyet Hazretleri- Bay..." Sözüünü yarıda kesiyor. "Özür dilerim," diyor boğuk bir sesle.

Telefonu kulağımdan çekip ona bakıyorum. Johan, Steve'in sağ kolu. Eskiden Kraliyet Muhafızları'nın ve Matlavia Özel Kuvvetleri'nin başındaydı. O adam ağlamaz. Gözyaşı kanalları olduğunu sanmıyorum. Ne haltlar dönüyor burada? Steve'in tahttan feragat etmesine imkan yok. Kaçırıldı ve bunu yazmaya zorlandı! Telefonu tekrar kulağıma götürüyorum.

"Kardeşim kaçırılmışken hâlâ nefes alıyor olmanızın iyi bir nedeni olsa iyi olur. Kımıldama. Yukarı geliyorum." Telefonu kapattım ve kapıya doğru yürüdüm. "Louis, muhafızlara haber ver. On dakika içinde odaya bir ekip istiyorum."

"Konsey üyelerini de toplantıya çağırayım mı?" Louis yanımda koşturarak endişeleniyor.

"Hayır. Steve'in tam olarak neden kaçırıldığını bulana kadar herhangi bir sızıntı istemiyorum. Politik mi? Para mı? Ne? Şimdi bana bu mektupla ilgili her şeyi anlat. Nerede? Kime? Ne? Neden?" Kendimi normal yürümeye zorluyorum. Kraliyet Odaları sadece Matlavia Kralı tarafından kullanılan beş odadan oluşan bir süit. Bunlardan biri Steve'in tüm kişisel işlerini yürüttüğü yer, diğerleri ise özel yaşam alanı. Ne yazık ki bu otuz bin metrekairelik lanet sarayın karşı tarafındalar ve oraya varmam on dakika sürecek ama koşarsam saraydaki herkes bir şeylerin ters gittiğini anlayacak.

Çarşaf taşıyan bir uşağa, sonra da çiçekleri sulayan bir hizmetçiye başımla selam veriyorum. Günün ve gecenin her saatinde sarayın etrafında bir ton insan var. Hiç

Bir düzine aileyi barındıracak kadar büyük olmasına rağmen burada mahremiyet yok.

Kraliyet Odalarına vardığımda ilk fark ettiğim şey muhafızların olmayışı. Genellikle kapının her iki yanında iki kişi olur. Ağır çift ahşap kapıyı kırbaçlayarak açtığımda bir grup muhafızın haritalar üzerinde çalıştığını, arama ekiplerine telsizle haber verdiğini ve bir kurtarma ekibi oluşturduğunu görmeyi umuyorum. Onun yerine, terlik giymiş, alnında buğday taneleri ekebileceğim kadar derin endişe çizgileri olan Johan ve Kraliyet Muhafızları'ndan Komutan Brande var.

"Nerede o?" Ben soruyorum.

Hem Johan hem de Brande derinden eğiliyorlar. Kaşlarımı çattım. Çok derin. Ben amatör ikinci oğlum. Yedek. Personelden yarım selamlar ve Komutan gibi skandallarımın krallık için kötü olduğunu düşünen insanlardan çıplak kafa sallamaları alıyorum.

Johan yanıma gelip bana bir mektup daha uzatıyor, ben de hemen Louis'e itiyorum.

"Oku," diye emrediyorum ve kralın özel bahçesine bakan tavandan tabana pencerelere doğru yürüyorum. Yolumun üzerindeki bir golf sopasını itip kakıyorum. Stephen ve onun lanet golf takıntısı. Belki de on yedinci yeşilde sarhoş olmuştur.

"Ama efendim," diye karşı çıkıyor Johan. "Orada hassas bilgiler var."

Ağabeyimin sekreterine "Louis on yaşımdan beri benim bokumu okuyor," diye hatırlatıyorum. Disleksim olduğunu herkes biliyor. Bu bir sır değil. "Fidye mektubuna benzemiyor."

"Hayır." Louis başını sallıyor. "Hayır değil. Kral Stephen'ın elinde, artık evlenmek ya da kral olmak istemediğini, sebep olduğu sorunlar için çok üzgün olduğunu ama Johan ve Brande'den iyi bir kral olmana yardım etmelerini istediğini açıklayan başka bir mektup."

"Bu saçmalık. Steve bir kere bile kral olmak istemediğini söylemedi."

Leydi Callista'yla evlenme sorunu." Yaklaşık bir ay önce ikisini özel aile havuzunda seks yaparken gördüm ve bu öyle hafif, anlaşmalı evlilik seksi falan değildi. Tam anlamıyla saç çekme, kış tokatlama, derinlemesine sevişmeydi. Steve ve Callie'nin bu kadar uyumlu olması beni çok heyecanlandırmıştı çünkü Steve her zaman kendisi evlenemediği için benim aşk evliliği yapmamı umduğunu söylerdi.

Callie'ye aşık olmasaydı, ateşli seks hayatları pek çok hastalığı telafi edebilirdi. Dokuz ay ya da daha kısa sürede amca olacağımı düşünmüştüm. Komutana seslendim. "Gardını alıp Steve'i kimin kaçırdığını bulmalısın. Aletlerimiz elimizde ne kadar uzun süre beklersek, o kadar uzaklaşır."

Komutan başını sallar. "Kaçırıldığına dair hiçbir kanıt yok. Bölgedeki güvenlik kayıtlarını inceledim. Kral Stephen saat yedide kişisel güvenlik ekibiyle birlikte ayrılmış. Saat 7:20'de havaalanına varmışlar. On yedi dakika sonra özel bir jet havalanmış. Şu anda havada. Pilotla telsiz bağlantısı kurduk ve Kral Stephen'ı metresi Aliyah Khoury ile birlikte Amerika'ya götürdüğünü teyit etti. İkili geri dönmeyi planlamıyor."

"Metres mi?" Düzgün Steve'in metresi mi var? Moda tasarımcısı Aliyah Khoury? Ve Callista ile havuzdaki o sikişten sonra? Yok artık. "Tamam, bu hatunun onu kaçırdığını biliyoruz. Bir jete yakıt alıp gidelim." Pencerelerden dönüyorum ve biraz hareket için ellerimi çırpıyorum.

"Onunla konuştum," diye araya giriyor Komutan Brande. "Bana aynı şeyi tekrarladı - artık kral olmak istemediğini, görücü usulü evliliğin istediği son şey olduğunu ve tahta sizin geçmeniz gerektiğini söyledi."

"Bu tam bir saçmalık." Önce Johan'a sonra da Komutan Brande'e baktım. "Neden hâlâ burada dikiliyorsunuz? Silah zoruyla bu saçmalığı söylemeye zorlanıyor!"

KING kardeşimin, metresi olduğunu iddia eden dengesiz bir kadın tarafından kaçırılmasının kimsenin umurunda olmamasına sinirlenerek, doğru düşünseydim daha önce yapmam gereken şeyi yapıyorum: cebimden telefonumu çıkarıp kardeşimi arıyorum.

Hemen telefonu açıyor. "Çok üzgünüm Thom."

"Sen iyi misin? Kahretsin, endişelenme Steve, seni kaçırان kişiden kurtarmanın bir yolu üzerinde çalışıyoruz, sadece bana nerede olduğunu söyle-"

"Thom," diye sertçe sözümü kesiyor Steve. "Dur. Tehlikede değilim."

"Ne oluyor lan? Tabii ki öylesin! Seni bu feragat mektubunu yazmaya kim zorladıysa yakalanacak, sana söz veriyorum."

"Thom!" Steve'in sesi yükseliyor. "Yalnız mısınız?"

"Hayır, senin kaçırılmana izin veren serserilerle birlikteyim." Johan ve Brande'e ters ters baktım.

"Ben kaçırılmadım ve bu onların suçu değil. Bak, özel bir yere gidelim ki duyulmadan konuşabilelim."

Steve'in yatak odasına doğru yürüyorum ve Louis beni takip etmeye başlayınca başımı sallıyorum. Aslında tamamen özel değil, çünkü orada güvenlik kameraları var, ama sadece görüntü var, ses yok. Kapıyı arkamdan kapatıyorum ve bir koltuğa çöküyorum. "Tamam, artık yalnızım. Ne haltlar dönüyor burada?"

Steve iç çekiyor ve o uzun nefeste dünyanın ağırlığını duyabiliyorum. "Üzgünüm Thom, bu bir şaka değil, çekiliyorum."

Elim telefonu o kadar sıkı kavırıyor ki kasanın çatlamasından korkuyorum. "Neden? Lütfen bana bunu nasıl yapabildiğini söyle, çünkü anlamıyorum."

"Sorun da bu zaten, bunu daha fazla yapamam. Babam öldüğünde ve ben kral olduğumda, onun gibi olmayacağıma, karıma saygılı davranacağıma ve babamın boşalttığı kraliyet kasasını doldurmak için elimden geleni yapacağıma yemin ettim. Biliyorsun.

Babamın harcadığı parayı geri kazanmak için ne kadar uğraştığımı ve borcun sadece bir kısmını ödeyebildiğimi. On yıl ve sadece bir çentik.

"Ancak kırılma noktası, babam gibi olmaya başladığımı fark ettiğimde geldi ve kendimi hor görmeye başladım ve uzaklaşmam gerektiğini biliyordum, artık Matlavia için en iyi seçenek ben değildim."

"Bekle, babam gibi olmaya başladım da ne demek?" Başım o kadar sert çarpıyor ki Steve'in sözlerini zar zor algılayabiliyorum. "Seni gördüm, Callista'ya hep saygılı davrandın." Havuzdaki kış tokatlama, saç çekme sevimlileri dışında. Gerçi rızaya dayalı olduğu sürece bu saygı yeterliydi sanırım.

"Hayır, yapmadım ve işte o zaman her şeyi iptal etmem gerektiğini anladım. Callista ve ben birbirimize zar zor katlanıyoruz ve eğer şimdi böyle hissediyorsak, beş yıl sonra nasıl olacak? On yıl? Yirmi? Annem ve babamla nasıl olduğunu biliyorsunuz, ilk evlendiklerinde daha iyiye bile o zamandan bu yana geçen yıllarda cehenneme döndüğü kesin. Ve onu sevmese de, babamın metres tutması anneme işkence ediyordu, bunu biliyorsun."

Evet, annem babamdan nefret ediyordu ve bu nefret her yeni kadınla daha da artıyordu. "Ama sen babam gibi değilsin, Steve! Ayrıca geçen ay seni Callista'yla havuzda gördüm - özür dilerim, casusluk yapmak istememiştim, tamamen tesadüftü- ve kesinlikle birbirinizden nefret ediyormuşsunuz gibi görünmüyordunuz."

"Ne, bizi gördün mü?" Steve'in sesindeki utanç dolu öfkeyi net bir şekilde duyabiliyorum. "İyi ki okyanus ötesindeyim, yoksa kışına tekme basardım küçük kardeşim!"

"Hey, bunun bir kaza olduğunu söyledim! Ayrıca, kalıp her şeyi izlemedim." Doğrusu birkaç dakika oyalandım. "Peki Callista'yı nasıl bırakabilirsin?"

Steve yine iç çeker. "Seni kırmak istemem ama gördüğün şey seksten nefret etmektir. Başından beri aramızdaki ilişki böyleydi ve birbirimizi tanıdıkça ilişkimizin daha iyi olacağını umuyordum ama düğüne yaklaştıkça

birbirimize katlanamıyoruz. Evet, aramızda fiziksel bir çekim var ama bundan fazlası değil ve kesinlikle bir evliliği sürdürmek için yeterli değil. Ve gördüğün şey, onunla evlenemeyeceğimi bilmemin nedenlerinden biriydi - tek yaptığımız sevişmekti, şefkat yoktu, saygı yoktu, gerçek bir duygu yoktu. Tanrım, biz arkadaş bile değiliz. Callista'yla evlenirsem annemle babamın evliliğinin aynısını yaşayacağımızı biliyordum ve bu beni yıktı."

Sandalyemde oturmuş, kardeşimin anlattıkları karşısında şaşkına dönmüştüm. Kraliyet ve ailemiz uğruna kendini feda etmeyi planlayan benim çekingen, hürmetkâr kardeşim ve bunu yapamadığı için onu gerçekten suçlayamam. "Gerçekten metresinle mi gittin? Bir metresin olduğunu bile bilmiyordum."

"Evet, ayrılmam gerektiğini bilmemin bir diğer nedeni de buydu - Callista'dan başka kimseyle birlikte olmak gibi bir niyetim yoktu ama Aliyah'la tanıştıgımda babamın mutsuz bir evliliği neden aldattığını anlamaya başladım. Ve başka bir kadına karşı ona hissettiğimden daha fazlasını hissettiğimi bildiğim halde Callista'ya haksızlık ediyordum."

Kardeşimin kendisi için doğru olanı yaptığını bilerek gözlerimi kapatıyorum. Peki ya geri kalanımız? "Anlıyorum Steve, gerçekten anlıyorum. Ama ben ne olacağım? Matlavia? Callista?"

Steve'in sesi naziktir. "Artık kral sensin. Ne yapacağın tamamen sana bağlı. Ve Callista hiçbir zaman benimle evlenmek istemedi, kralla evlenmek istedi. Yakında başka birini bulacaktır."

Ama bu Matlavia'yı nerede bırakacak? Callista'nın Steve'le evlenirken getirdiği paraya gerçekten ihtiyacımız var. Kahretsin. Belki bize borç verir? Aklıma ani bir düşünce geldi ve hemen onu uzaklaştırdım. Hayatta olmaz.

Ama kardeşime sessizce veda ederken ve Steve irtibatta kalacağımıza söz verirken içimi bir korku kaplıyor. Omuzlarımı dikleştiriyorum

ve yatak odasından çıkıp kapının diğer tarafında beni bekleyen
adamlarla yüzleşmek için döndüm.

CHAPTER THREE

PEN



ZOYA, KRALIN AŞÇISI VE BENİM EN İYİ ARKADAŞIM, PUSUYA YATMIŞ BEKLIYOR. Odama vardığımda beni bekliyor olacak.

"Selam kızım, planlarımız olduğunu bilmiyordum," diyorum gizli kapıyı arkamdan kapatarak. Beni bu kapıyı kullanırken gördüğünde kendimi hep suçlu hissederim, çünkü bu aslında olmamam gereken yerlerde bulunduğumu gösterir.

"Buraya gel ve bunu oku." Beni bir sandalyeye sürükledi, minderin üzerine itti. İtiraz edemeden elime bir parça resmi mahkeme evrakı tutuşturdu.

"Düğün için lahana turtası falan siparişi mi aldın?" Şaka yapıyorum.

Zoya, sesinde tuhaf bir tonla, "Hayır, bir daha lahana yemeği yapacağımı sanmıyorum," dedi.

Aşağı bakıyorum, içindekilere göz gezdiriyorum ve sonra neredeyse midemdekileri kaybediyorum. Oturduğuma çok memnunum. "Bunu nereden aldın?" Titrek bir sesle soruyorum.

"Brand e bir saat önce ofisinde bir kopyasını buldu." Komutan Brand e, Matlavia güvenlik güçlerinin başı ve Zoya'nın erkek arkadaşı.

"Bir saat önce!" Saate bakıyorum. "Ve Thom'u şimdi mi uyarıyorlar?"

"Brand e önce bunun bir şaka olduğunu düşündü," diye itiraf ediyor arkadaşım.

"Şaka mı? Şaka dediğin lahana keki hakkında iğneleyici bir yorum yapmamdır, resmi kraliyet kırtasiyesine yazılmış bir tahttan çekilme mektubu değil! Hemen gelip Thom'u almalıydılar." Boğazımın arkasındaki histerinin acı asidini tadabiliyorum.

Stephen bu konuda şaka yapmazdı. Thom gençken ve sarhoşken personele şaka yapmak için böyle bir mektup uydurmuş olabilir ama Stephen öyle değil. O sorumluluklarını her zaman ciddiye almıştır. Asla-"Kral Stephen kaçırıldı!" Ayağa fırladım. Brande'in ilk aklına gelen bu olmalıydı, mektubun gerçek olduğu değil. "Dışarıda bir arama kurtarma ekibi var mı? Tanrım, Thom çok endişelenmiş olmalı!"

Zoya, "Brande bunun gerçek olduğuna inanıyor," diyor ve ben kapıya doğru hamle yaparken kolumu yakalıyor.

Etrafımda dönüyorum. "Brande yanılıyor. Stephen bunu asla yapmaz. Matlavia'yı seviyor. Kardeşini seviyor. O kral olmak için doğmuş."

Merhum Kraliçe Stephanie'nin hamile olduğu anlaşıldığı andan itibaren Stephen'ı Matlavya'yı yönetmek üzere eğitecek planlar yapılmaya başlandı.

"Biliyorum. Biliyorum." Zoya ellerini ovuşturuyor. "Ama Brande diyor ki-"

Brande'i siktir et, diye düşünüyorum ama bu akılsızca sözleri yüksek sesle söyleyemeden telefonum çalıyor. Hemen cevap veriyorum, içgüdüsel olarak diğer hatta kimin olduğunu biliyorum.

"Orada mısın?" Ben daha merhaba diyemeden Thom diyor. Sesi soluğu kesilmiş gibi geliyor, sanki biri karnına yumruk atmış da nefesini tam olarak alamamış gibi. Empati kuruyorum. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Boğazımdaki kayayı temizliyorum ve "Evet, neredesin?" diye ciyaklıyorum.

"Sana doğru geliyorum. Olduğun yerde kal."

"Hayır," diye yarı bağıríyorum. "Buraya gelemezsiniz." Zoya ve ben birbirimize panikle bakıyoruz. Thom ve ben birlikte yakalanamayız -özellikle de Stephen ş u anda...

küçük bir duygusal kriz geçiriyor. Biz tahtı onun için tutarken her şeyin sakın kalması gerekiyor.

"O zaman duydun mu?"

Sessiz onaylama beni topuklarımın üzerinde geri salladı. Bunun bir şaka olduğuna inanmak istedim. Bunu Zoya'ya söyleyebilirdim ama Thom'a tekrarlayamazdım. Thom'un şu anda benim desteğime ihtiyacı var, bir çığ gibi büyüyen inkârlara ve gözyaşlarına değil.

"Evet. Eminim geri gelecektir. Panik yapmanıza gerek yok," diyorum o anda içimde kasırga gibi esen endişe rüzgârlarına rağmen. "Ben arka geçitten geleceğim."

"Yapamazsın," diye acı acı cevap veriyor. "Stephen dönene kadar Kral Dairesi'ne taşınmak zorundayım."

Kalbim sıkışıyor. Orası insan kaynıyor. Kapıda iki nöbetçi var. Johan ön odada uyuyor. Kral'ın yatak odasında bile güvenlik amacıyla bir kamera var. Stephen bir keresinde bundan şikâyet etmiş, yatağına her kadın aldığı anda porno film çekiyormuş gibi hissettiğini söylemişti ama Johan ısrar etti. Matlavia halkı bir kraliyet mensubunu daha kaybedemez, demişti. Stephen kabul etti. Kral Dairesi dışında her yerde seks yapmak konusunda uzlaştı. Thom sürekli Stephen'ı saray bahçesinde bir yerlerde seks yaparken yakalıyordu. Birkaç kez, Stephen Thom'un odasını bile kullanıyordu. Thom bir kez bile itiraz etmedi, kapaıya çorap takma sistemi olması gerektiğı konusunda şaka yaptı.

"Buraya gelemeszin. İnsanlar seni görür." Thom'u görmeyi ve ona sarılmayı ne kadar istesem de yapamayacağımı biliyorum. İnce kapımın dışında personelin dolaştığını duyabiliyorum. Sesler yükseliyor ve şok haykırışları duyuyorum. Dedikoduları doğrulamak isteyen daha fazla insanın alt kattaki odalara akın edeceğinden hiç şüphem yok.

"İnsanların canı cehenneme," diye sessizce küfrediyor ama hareket etmeyi bıraktığını anlayabiliyorum.

Rahatlama pişmanlıkla savaşıyor. "Stephen'ın tahttan çekildiğı haberi duyulduğunda, Matlavia halkı

bir kargaşa içinde." Kelimeleri zorlayarak söyledim. "Baş hizmetçinin odasında pantolonun inik yakalanarak buna katkıda bulunamazsın. Seni çarmıha gererler, beni de taşlarlar."

Hemen cevap vermiyor çünkü ben haklıyım. Haklı olmaktan nefret ediyorum.

Uzun bir sessizlik anından sonra "Bunu düzelteceğim," diyor.

Zaten büyük olan yükünü daha da arttırmak istemediğim için, "Biliyorum" diye cevap veriyorum, gerçekten bildiğim tek şey bizim sorunumuza bir çözüm olmadığı olsa da. "Gitmem gerekiyor. Zoya kapıda."

Telefonu çabucak kapatıyorum çünkü savaştığım gözyaşları gözlerimin arkasında sıcak bir şekilde duruyor ve dökülmekle tehdit ediyor. Stephen geri dönmediği sürece Thom'la işimiz bitti.

"İyi olacak mısın?" Zoya elime bir mendil tutuşturdu.

Başımı sallıyorum çünkü boğazıma Kral Stephen'ın mühür yüzüğü büyüklüğünde bir yumru saplanmışken konuşmak çok zor.

Prens olarak Thom'la bir ilişki sürdürmek zordu ama mesai saatleri dışında, hafta sonları zaman buluyorduk. Thom ve ben Amerika'da kimsenin onu tanımayacağından emin olduğu küçük bir kasabada birlikte tatil bile yaptık. Haklıydı da. Ayrıca, pansiyonun çatı katından neredeyse hiç çıkmıyorduk. Zamanımızın çoğunu yatakta, kabarık krepler, ev yapımı reçel ve o kadar çok seks yaparak geçirdik ki, bütün bir ay boyunca yürümekte zorlandım.

Stephen dönene kadar Thom vekil naip olacak. Daha fazla sorumluluğu, daha fazla görevlisi ve daha fazla gözetimi olacak.

Mahremiyet köylüler içindir, demişti Stephen bir keresinde nadir görülen bir alaycılık anında.

Daha önce yakalansaydık büyük bir tepki olurdu ama Thom bunun üstesinden gelebileceğimize inanıyordu. O bir yedekti ve eğlenceyi seven biriydi. Partideki ünü, maksimum şok için özenle geliştirilmişti.

Hem kardeşini korumak hem de ilişkimizin güvenli ve normal görünmesini sağlamak için.

"Aşık olduğumu ve seninle evlenmek istediğimi açıkladığımda asla yuva kurmayacağımı düşünürlerse, bu bir şok değil rahatlama olur" demişti bana.

O zamanki planına karşı çıkmadım çünkü onu tutmak için çok çaresizdim. Her plan bana iyi geliyordu. Ama bir oda hizmetçisinin gayrimeşru kızının Matlavia tahtında kralın yanında oturmasına izin verecek hiçbir plan, şema ya da skandal yok.

Stephen geri dönmek zorunda.



Kral Stephen'ın tahttan çekildiği haberi, Tenvis Ovası'ndaki buğday tarlalarında çıkan bir yangın gibi alt kattaki personeli kasıp kavurur.

Duydunuz mu?" Ertesi sabah personel lojmanının oturma odasına ulaştığımda sabah oda hizmetçisi Anna haykırıyor. Arkasında bir düzine çalışan var, ki bu da işlerini yapmayan çok fazla çalışan anlamına geliyor. "Kral Stephen gerçekten tahttan indi mi?"

Bir başkası, "Burası Thom'un yönetiminde çok daha canlı olacak," diyor.

"Bir yıl içinde beş parasız kalacağız, ama en azından oraya ulaşırken eğleneceğiz," diyor bir başkası.

"Bu kadar dedikodu yeter," diye çıkıştım. "Yukarıda ne olursa olsun, bizim sorumluluğumuz kraliyet konutunu en iyi durumda tutmaktır. Eğer işiniz yoksa evinize gidin. Eğer çalışacaksanız, görev yerlerinize gidin." iPad'imı çıkardım ve listeyi okumaya başladım. "Tüm resmi etkinlikler iptal edilmiştir. Halka açık turlar yapılmaya devam edecek, ancak üst kattaki tüm odalara giriş yasak. Güvenlik bugün ekstra sıkı, bu yüzden lütfen üst kata çıkmayın.

Özel bir talebe cevap veriyorum. Bayan Holloway, güvenliğin yetkili olmayan personeli tutuklayacağı konusunda beni bilgilendirdi. Bizim alt kat personeli olduğumuzu ve ne görülmemiz ne de duyulmamız gerektiğini unutmayın. Teşekkür ederim."

Hizmetçiler bana şaşkınlıkla bakıyor ama bir şey söylemeden başlarını sallayarak "Evet, Bayan Penelope" diye mırıldanıyor ve kendilerine verilen görevleri yapmaya gidiyorlar. Kaltaklık ettiğimi biliyorum ama elimde değil, bugün olmaz. Başım zonkluyor ve gözlerimin feri kaçıyor, zar zor uyuyabiliyorum, Thom ve geleceğimiz hakkındaki endişelerim dönüp durmaktan başka bir şey yapmamı imkânsız kılıyor.

Kendimi kendi işime konsantre olmaya zorluyorum ve bana tahsis edilen odaları büyük bir hışımla temizliyorum, halıları süpürüyorum. Ev işlerinin genellikle bana verdiği dikkat dağınıklığına ihtiyacım var, ancak rutin bugün pek yardımcı olamayacak kadar tanıdık - kendimi sakinleştirmeye çalışırken otomatik pilotta temizlik yapıyor ve toz alıyorum. Midem, kendime bile zar zor itiraf edebildiğim bir korkuyla düğümleniyor. Sanki düşünürsem, gerçekleşmesini isteyeceğim ve bu yüzden korkuma hayat vermekten kaçınmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Ancak bu, endişenin büyümesini ve artmasını engellemiyor.

Saatler sonra o günkü işlerimi bitirdim ve tam çıkmak üzereydim ki amirim ve baş kahyam Bayan Holloway beni ofiste buldu.

"İşte buradasın Pen," diyor Bayan Holloway, acelesi varmış gibi hafif nefes nefese. "Bugünlük işin bitti mi?"

Sorusuna şaşırarak döndüm. Holloway genellikle "oyalandığını" ve işlerini çok uzun sürede bitirdiğini düşündüğü hizmetçilere karşı son derece eleştireldir. Benim baş hizmetçi olmamın nedenlerinden biri de işimi çok iyi yapmam ve her zaman diğer hizmetçilerden daha kısa sürede bitirmemdir. "Evet, hanımefendi, her şey tamam."

Holloway kaşlarını çatar. "İşiniz bitmeden önce sizden başka bir şey yapmanızı istediğim için çok özür dilerim. Belli ki

Bugün tura çıkan çocuklar kütüphaneyi epeyce dağıttılar ve bazı kitapları raflardan indirdiler. Şimdi orayı toparlayabilir misiniz?"

Kalbim çarpmaya başlıyor. Kraliyet kütüphanesi son yıllarda benim özel alanımdı, temiz tutmam için bana tahsis edilmişti - çünkü kitaplara gereken saygıyı gösteriyorum, büyük domo Waverly'nin diğer hizmetçilerden biri neden sadece benim temizlememe izin verildiğini sorduğunda bunu söylediğini duymuştum. Thom sayesinde kütüphaneye sahibim - ben her temizledikten sonra Waverly ve Bayan Holloway'e kütüphanenin ne kadar güzel ve düzenli olduğu konusunda çok ince önerilerde bulundu ve kısa bir süre sonra odanın belirlenmiş hizmetçisi oldum. Odayı temizleme programımı öğrenir, benimle buluşmak için oraya gider ve sonra birlikte yaptığımız pisliği temizlememe yardım ederdi.

O gün ilk kez gülümsedim. "Elbette Bayan Holloway, hemen yukarı çıkıyorum." "Dağınıklığı" Thom'un yarattığına ve toplanmasını istediğine dair her şeye bahse girerim - beni orada beklediğini biliyorum.

Kraliyet kütüphanesine giden arka merdivenlerden deli gibi koşmak yerine hızlıca yürümek ve gizli kapıyı açmak için kendimi zorluyorum. Normalde süslü odaya hayranlıkla bakardım - üç kat yüksekliğinde maun kitaplıklar, kubbeli tavana boyanmış güzel Barok freskler ve raflardaki yüzlerce nadir kitap ve el yazması ile bir balo salonu olabilecek kadar görkemli ama gözüm kapı açılır açılmaz dönüp bana bakan Thom'dan başkasını görmüyor. Gerginlikten gerilmiş yüzü beni görünce güzel bir gülümsemeyle kırılıyor ve sonra kollarındayım, ağızlarımız ve bedenlerimiz umutsuzca birbirine karışmaya çalışıyor.

Sonunda ait olduğum yerdeyim ve asla ayrılmak istemiyorum. Dili kavurucu derecede sıcak ve ereksiyonunun çıkıntısı karnıma sürtünüyor. Parmak uçlarımda tüneyerek o sert şaftı doğru yere yerleştirmeye çalışıyorum. Bir elini boynuma doluyor, topuzun hemen altında

Hizmetçilerin spor yapmaları gerekiyor ve çaresiz bir adamın tüm coşkusuyla ağzıma saldırabilmesi için beni yerimde tutuyor.

Sanki bir gün değil de bir ay ya da bir yıldır öpüşmemişiz gibi. Körüklediği ateş dizlerimi zayıflatıyor, başımı döndürüyor ve seksimi ıslatıyor. Tam kıyafetlerimi çıkarmaya hazırlanırken Thom ağzını benimkinden ayırıyor. Dudaklarımdan küçük bir protesto iniltisi kaçıyor.

Bana yarım bir gülümseme veriyor ve alnını benimkine yaslıyor. "Tanrım, buna ihtiyacım vardı," diye mırıldanıyor.

Başımı sallıyorum. Evet, benim de buna kesinlikle ihtiyacım vardı. Ve daha fazlasına. Açgözlü ellerimi gömleğinde gezdiriyorum, Thom'un Matlavya Ordusu'nda yüzerken, polo oynarken ve silah taşırken oluşturduğu belirgin çıkıntıların üzerinden atlıyorum. Ta ki pahalı yün pantolonunu saran şişkinliğe ulaşana kadar.

Şaftı bir kez daha sıkıyorum ve bu sefer Thom bir iniltiye engel olamıyor.

"Kalem," diye uyarıyor ama uzaklaşmıyor.

Fermuarı indirip elimi içeri sokuyorum ve el dikişli ipek boxer'ının açıklığını arıyorum. "Evet?"

"Yapmalısın-"

Ama o cümlesini tamamlayamadan çıplak bedenine temas ediyorum. Aleti Lithos adasında çıkarılan mermer kadar sertti. Ağzım sulanıyor. Onu emmeye bayılıyorum. Tadına, hissine ve kokusuna bayılıyorum. Ne kadar muhtaç görüldüğünü, onu sevmemin yarattığı açlığın yanaklarını nasıl kızarttığını ve gözlerini nasıl sertleştirdiğini seviyorum.

Dizlerimi büküyorum ama Thom beni yakalıyor. Bir çift pişman gözün içine bakıyorum. Ayağa kalkmama yardım ediyor ve beni büyük taş şöminenin yanındaki deri koltuklardan birine götürüyor. Şöminenin üzerinde merhum Kral Gerald'ın bir portresi asılı.

Köşeye yerleşti ve beni yanına çekti.

Bir elimle saçlarını okşuyor, kafa derisini hafifçe ovuyorum. "Neler oluyor? Bugün çılgınca geçmiş olmalı. Senin için endişelenmeden duramadım."

İç çekiyor, yüzüme yumuşak bir nefes veriyor. "Tam bir kâbus oldu. Birileri basına sızdırmadan önce Steve'in tahttan çekilmesini engellemeye çalışıyoruz ama fazla vaktimiz yok. Callie bugün saraya geldi ve tam anlamıyla histerikti."

Sempati duyarak irkildim. "Düğüne bu kadar yakın bir zamanda Stephen tarafından terk edilmek kesinlikle berbat bir şey olmalı. Bunu kimsenin başına getirmek istemezdim." Hayır, onun için bile.

"Evet, onun için üzüldüm ama tam bir sürtük gibi davranıyor. Sonunda Steve'in neden onunla evlenmek istemediğini anladım - Steve hakkında çok çirkin şeyler söyledi." Biraz geri çekiliyor ve ben de ağzının sertliğini, gözlerindeki çaresizliği görüyorum. Beni öptüğünde kaybolan o buz gibi korku intikam duygusuyla geri dönüyor.

Yutkunuyorum, boğazım aniden kuruyor. "Ne oldu?"

Thom bir an için gözlerini kapatıyor. "Steve bana Callie'nin Steve'le değil kralla evlenmek istediğini söylemişti ve haklıydı. Steve tahttan çekildiğine ve şu anki kral ben olduğuma göre, Callie kardeşimin yerini alıp onunla evlenmemi talep ediyor."

"Ne?" Nefesim kesildi. İçimdeki buzlanma yayılıyor. Karşı koymaya çalışıyorum. "Ama o bunu yapamaz! Kardeş olabilirsiniz ama birbirinizin yerine geçemezsiniz."

Thom sıkıca gülümsüyor, daha çok yüzünü buruşturuyor. "Katılıyorum ama belli ki Callie için birbirimizin yerine geçebiliriz. Eğer onunla evlenmezsem, ailesinin Matlavia'ya verdiği tüm kredileri geri isteyecek ve ülke iflas edecek."

Thom'un yüzü gözümde canlanmaya başlıyor. Callista'nın ailesi Matlavya'nın Rothschild'leri gibi -ülkedeki en büyük bankaların sahipleri ve Stephen onu gelin olarak çok sağlam finansal nedenlerle seçmişti. Birdenbire, şiddetle, Callie'yi en çok aşağılanan kadına dönüştürmeden önce bu nedenleri hatırlamış olmasını diledim. Stephen bunu kardeşine nasıl yapabildi?

"Ne-" Devam etmeden önce boğazımı temizlemem gerekiyor. "Konsey ne diyor?"

Thom kıpırdamıyor ve bakışlarımla karşılaştığında gözlerindeki ıstırap bana bunu söylüyor. "Callista'yla evlenmemi istiyorlar."

Ona nasıl tepki verdiğini sormadım. Ona oral seks yapmamı engellediğinde bana cevabı vermişti, çünkü bu zevk başkasına aitti. Ağzımı kapatıp derin nefesler almaya zorluyorum kendimi, böylece benden başka birinin dizlerinin üzerine çöküp Thom'u ağzına aldığı düşüncesiyle Aubusson halının her yerine kusmuyorum.

Dün gece Thom'la olan yasak ilişkimin gölgede kalacağını kabullenmek zorunda kaldım ama yine de bir şeyler yaşayabileceğimiz konusunda kendimi rahatlattım - sanırım kendime yalan söyledim -. Yine de birbirimizi bulacak, birbirimizi sevecektik, sadece bu seyrek ve her zaman ve sonsuza kadar bir sır olarak kalacaktı.

Artık buna bile sahip olamayacağız çünkü Thom bir gün bağlılık yemini edip ertesi gün bu yemini bozacak bir adam değil. Ve onun özel sevgilisi olmayı kabul etsem de, evli bir adamın metresi olmayacağım.

CHAPTER FOUR

THOM



UZAKLAŞIYOR VE BU BENİ HASTA EDİYOR. KRALIYET MENSUBU OLMAK her şey sanıldığı gibi değil. İkinci oğul olarak bile, nasıl bir insan olmam, ne tür başarılarla ulaşmam gerektiği konusunda beklentiler vardı. Okuyamamamı fiziksel şeylerde iyi olmakla telafi ettim, ancak Stephen'ın bana dikkatsizce bir anlaşma veya sözleşme gibi bir şey uzattığı zamanlar olurdu ve okuyamadığım için kendimi değersiz bir bok parçası gibi hissederdim. Pen bu dünyada bana kendimi tam bir erkek gibi hissettiren tek kişi ve beş parasız bir ülke olsun ya da olmasın, ondan vazgeçmeyeceğim.

Gözleri benimkilerle buluşana kadar çenesinden hafifçe çekiyorum. "Pen, onlara hayır dedim."

Çenesi hafifçe düşüyor. "Peki ya Matlavia?"

"Başka bir çözüm yolu olmalı. Stephen ve ben ham lityumun burada işlenmesini ve hem ham hem de mamul madde ihracatçısı olarak hizmet vermeyi tartışıyorduk. Bunu yaparsak açığın üstesinden gelebiliriz."

Gözlerinde bir umut ışığı belirliyor. "Ama bu zaman alır, değil mi?"

"Evet. Üç yıllık bir plandı," diye itiraf ediyorum ve sonra küçük ışık söndüğünde yalan söylediğime pişman oluyorum. "İmkânsız değil," diyorum ona.

Çenesini elimden çekti. "Callista'yla evlen. Matlavia ikimizden de büyük. İkimiz de bunu ne kadar çabuk kabullenirsek o kadar iyi olur."

Pen'e şok içinde baktım. Ne oluyor lan? Bana bittiğimizi mi söylüyor? Yok artık. Ayağa kalkmaya başladı ama elini tutup onu tekrar kanepeye çektim. "Bir şeyler bulacağım. Bana zaman ver." Sırtını mindere yaslıyorum. "Bana zaman ver," diye tekrarlıyorum ve hizmetçi üniformasının eteğini yukarı kaldırıyorum. "Bana zaman ver," diyorum ona doğum gününde hediye ettiğim ve üzerinde baş harflerim olan mavi ipek külotunu kenara çekerken.

"Seni burada damgalayacağım." Kıcını sıkıyorum. "Çünkü sen bana aitsin. Her zaman bana aittin ve her zaman bana ait olacaksın ve hiçbir borç, hiçbir kadın, hiçbir erkek bizi ayıramayacak." Kahretsin, bizden vazgeçmesine izin vermeyeceğim.

"Thom, sanmıyorum-"

"Bu doğru. Düşünme. Hisset." İki parmağımı ipeksi derinliğine daldırıyorum.

"Thom!" Başını geriye atıyor.

Üniformanın düğmelerini açarak ona uygun ipek sütyenini ortaya çıkarıyorum. İç çamaşırı üç üniformanın toplamından daha pahalı ama yine de kumaşın altında yatan çıplak ten kadar yumuşak ya da güzel değil. Göğüslerini ağzımdan uzak tutan hiçbir şey kalmayana kadar bir elimle onu sikmeye devam ederken diğer elimle gömleğini yırtıyorum.

Eğiliyorum ve o sivri, muhtaç uçlardan birini ağzıma alıyorum, yanaklarım çukurlaşana kadar derin ve sert emiyorum. Parmaklarını saçlarıma geçiriyor ve beni göğsüne bastırıyor. Sertçe gülüyorum.

"Bunları benden saklayabileceğini mi sanıyorsun? Memelerini emmezsem ölmeyeceğini mi sanıyorsun? İçinde aletim olmadan hayatta kalabileceğini mi sanıyorsun?"

Sikim fermuarımı zorluyor ve onu serbest bırakıp kendimi onun ıslak, sıcak seksine daldırmak için can atıyorum, ama sadece

zar zor direniyorum. Bu benim kendimi serbest bırakmamla ilgili değil - bu ona benden, bizden asla uzaklaşamayacağı kadar çok zevk vermekle ilgili.

Parmağımı sokmaya devam ediyorum, inlerken duvarlarının beni kavradığını hissediyorum. "Bu benim, Pen."

O on altı, ben on yedi yaşındayken kendini bana ilk verdiğinden beri benim.

"Söyle," diyorum. "Benim olduğunu söyle."

Gözleri dökülmemiş yaşlar ve sıcak şehvetle parlıyor. İstirap çaresizlikle savaşıyor. Bana direnmek istiyor çünkü bunun bir son olduğunu düşünüyor ama biz asla bitmeyeceğiz. Stephen'ın kaçması, Callista'nın tahtı ölçmesi, boş hazine sandıkları, bunların hiçbiri bizi ayıramayacak.

Sözlerim onu ikna etmeyecek, ama belki hareketlerim edebilir. Kremi parmaklarımı kaplıyor. Tadına bakmak için can atıyorum ama en azından bir kez boşalana kadar değil, sonsuz bağımızı kabul edene kadar değil.

Meme ucuna tekrar yapışıyorum ve derin derin çekiyorum. Elimin üzerinde kıvranıyor ve içinde titreşmeye başlıyor ve sertleşmek üzere olduğunu biliyorum. Islak bir patlamayla meme ucunu bırakıyorum ve yüzüm tam kasıklarına gelene kadar uyluklarının arasından aşağı kayıyorum ve klitorisini yalayıp ağızma alıyorum. Boşalırken eğiliyor, parmaklarımı amının derinliklerinde sıkıyor. Adımı haykırıyor ve aklımın uzak bir köşesinde saray duvarlarının kalınlığına ve çift kapıyı çoktan kilitlediğime şükrediyorum.

Sersemlemiş, güzel gözlerine bakarken ağızım hâlâ ona doğru bastırılmış durumda. "Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu görüyor musun?" Şişmiş klitorisine karşı mırıldanıyorum, usulca öpüyorum. "Senin ya da başka birinin aramıza girmesine asla izin vermeyeceğim."

Daha sonra onu yalamaya, öpmeye ve kollarımda titreyerek uykuya dalana kadar ikinci ve ardından üçüncü çılgık orgazmına sürüklemeye devam ediyorum. Ona daha sıkı sarılıyorum ve yüzümü saçlarına gömüyorum, onu bırakmak istemiyorum. Yakında onu terk etmem gerekecek, zaten başka bir toplantıya geç kaldım.

King's Council, ama sadece bir an için dünyamda her şey yolundaymış ve sevdiğim kadın sonsuza dek benimleymiş gibi davranmak istiyorum.

CHAPTER FIVE

P E N



YAVAŞÇA GÖZLERİMİ AÇIYORUM, KENDİMİ HALSİZ AMA DAHA RAHATLAMIS
HISSEDİYORUM

Günlerdir yaptığımdan daha fazla. Hem bedeni hem de kalbi rahatlatmak için birkaç orgazmın yarattığı endorfin gibisi yoktur. Kendimi savunmam gerekirse, bir gece önceki az uykum kesinlikle yorgunluğuma katkıda bulunmuştu. Başımı çeviriyorum ama Thom'u görmeyi beklemiyorum - kapının kapandığını duymadan önce beni nazikçe öptüğünü ve bana başka bir toplantı hakkında mırıldandığını hayal meyal hatırlıyorum. Thom'un yetenekli ağzı ve parmaklarının vücudumun her santimetresinden böylesine zevk aldığı anılar uykunun sisi dağıldıkça kaybolmaya başlıyor. Thom, Callista'yla evlenmeyeceğine ve ne olursa olsun birlikte olacağımıza dair defalarca güvence vermişti ama kral olmak her konuda istediğini elde etmek anlamına gelseydi Stephen kaçmazdı. Yine de Thom'a inanmak istiyorum, bu yüzden şüpheyi kafamın arkasına itiyorum.

Kanepede kasılmış bedenimi uzatıyorum ve saatime bakıyorum. Sonra dehşet içinde nefesimi tutarak ayağa fırladım. Vay anasını! Saatlerdir kütüphanedeydim - kahretsin, Thom uyumama izin vermek yerine beni uyandırmalıydı!

Kıyafetlerimi tekrar giymek için çabalarken küfürler mırıldanıyorum, odanın yeterince düzenli görüldüğünden emin olmak için etrafa çılgınca bakıyorum. Yerde üzgün bir şekilde ezilmiş birkaç minder görüyorum ve onları alıp dolgunlaştırıyorum

kanepeye geri koymadan önce (Tanrıya şükür görünür bir leke yok) ve hızla kapıya doğru ilerliyorum. Thom neyse ki kapıyı arkasından kilitlemişti, bu yüzden kafamı dışarı uzatıp koridorun ıssız olduğundan emin olduktan sonra kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum. Ve ancak o zaman hatamın farkına varıyorum - hizmetlilerin kullandığı arkadaki gizli kapıdan değil, ana kütüphane kapısından çıkmıştım. Hay sikeyim!

Çabucak kapı kolunu çeviriyorum ama kapı kolu direniyor; kolu tekrar deniyorum ama yine olmuyor ve giderek artan umutsuz tıkırtılarımın hiçbirisi kapıyı yerinden oynatmıyor. Kahretsin, kahretsin. Arkamdan kilitlenmiş olmalı.

Gözlerimi kapatıyorum ve alnımı hafifçe kapıya vurarak ne yazık ki sınırlı olan seçeneklerimi düşünmeye çalışıyorum. Kütüphaneden personel odasına giden koridora, herkese açık olan ana merdiveni kullanmadan ulaşmanın hiçbir yolu yok. Sadece kimseyle karşılaşmamak için değil, aynı zamanda güvenlik görevlilerinin bugün özellikle aşağıda kalması söylenen bir hizmetçinin neden yukarıda, kamuya açık alanlarda olduğunu merak etmekten daha iyi bir işi olması için dua edeceğim.

"Pen? Sen misin?"

AMAN TANRIM. Bu Bayan Holloway, beni bu halde yakalaması gereken en son kişi. Omurgamı sertleştiriyor ve bu durumdan yüzüstüce sıyrılmaya hazır, ağırbaşlı bir gülümseme takınıyorum. Yüzünde şaşkın bir ifadeyle uzun koridor boyunca bana doğru yürürken dönüyorum. Beni tepeden tırnağa tararken kaşlarının çatılmasını izliyorum ve saçlarımın çoğunlukla kurallara uygun topuzundan çıkmış olduğunu çok geç fark ediyorum. Thom'un parmaklarını saçlarımda gezdirebilmek için düğümü çözdüğünü çok geç hatırlıyorum. Bluzuma baktığımda, tüm çabalarımın rağmen birkaç düğmenin yanlış iliklendiğini görüyorum. Yüzüm yanıyor ve artık zevkten ziyade utançtan olsa da, genel sürtük havama katkıda bulunduğundan eminim. İyice sikilmiş gibi göründüğümü anlamak için aynaya değil, sadece Bayan Holloway'in yüzüne ihtiyacım var.

Bayan Holloway konuştuğunda sesi beni donduruyor. "Kendini açıklamak ister misin, Pen?"

Tanrım, ne diyebilirim ki? Ona Thom'dan bahsetmemin imkânı yok - Stephen'ın tahttan çekilmesinden hemen sonra hakkımızda bir haber sızarsa bu skandal hem Kraliyet'i hem de ülkeyi derinden sarsar.

Ne kadar utanmış hissetsem de buz gibi bakışlarıyla yüzleşiyorum. "Çok üzgünüm Bayan Holloway, görüldüğü gibi değil."

"Neye benziyor?" Bayan Holloway'in sesi mümkünse daha da sertleşiyor. "Görünen o ki, ben size orayı temizlemenizi söyledikten sonra Kraliyet Kütüphanesi'nde zina yapıyormuşsunuz. Bana bunun olmadığını mı söylüyorsun?"

Tüm yüzüm yanıyor ama ona yalan söyleyemiyorum. "Tek söyleyebileceğim çok üzgün olduğum ve bir daha asla olmayacağına söz verdim."

Bir kahkaha attı. "Kesinlikle bir daha olmayacak çünkü kovuldun."

Kalbim patlayacakmış gibi hissediyorum. Kovulmak mı? Bildiğim tek yuvadan atılmak mı? Thom'u terk etmek mi? "Lütfen Bayan Holloway, lütfen bana bir şans daha verin," diye yalvarıyorum.

Bana pislikmişim gibi bakıyor, dudakları küçümseyerek kıvrılıyor. "Tabii ki sana bir şans daha vermeyeceğim. Seni hemen kapı dışarı etmediğim için şanslısın. Hakkın olduğu üzere iki hafta önceden haber verebilirsin. Lütfen odanıza gidin. Sizin iyiliğiniz için Waverly'ye veya diğer personele işten çıkarılma nedeninizi söylemeyeceğim. Senin de bu konuyu açmamanı öneririm. Bu konuda konuşmak sana sadece zarar verir. Şimdi gözümün önünden kaybol."

Gözlerim doluyor ve tek yapabildiğim başımı sallamak oluyor. Belki önümüzdeki iki hafta içinde onu beni tutması için ikna edebilirim. Burayı benim kadar iyi bilen kimse yok.

Koridorda yanından geçmek için hamle yapıyorum ama uzanıp kolumu tutuyor. "Nereye gittiğini sanıyorsun? Arka merdivenleri kullanman gerektiğini biliyorsun!"

"Kapı kilitli," diye belirttim.

Bayan Holloway iç çekerek gözlerini deviriyor ve anahtarlarına uzanıp kütüphanenin kapısını açıyor. Kapıyı açıp içeri süzülüyorum, odamı bulmaya ve önümüzdeki on yıl boyunca kendimi yatağıma gömmeye hazırım. Ama ben kaçamadan Bayan Holloway, "Umarım beni ne kadar hayal kırıklığına uğrattığını biliyorsundur, Pen." diyor.

Utanç içinde başımı eğdim. "Evet, biliyorum."

"Senin için çok büyük umutlarım vardı, ben emekli olduktan sonra baş kahya olmak için gereken özelliklere sahip olduğunu düşünmüştüm. Annenden daha iyi olduğunu düşünmüştüm ama sanırım sonunda kan döküldü."

Etrafımda dönüyorum. "Ne dedin sen?"

İşi batırdığım için beni suçlamak başka bir şey. Bu yanlış ve cezamı hak ediyorum, ama beş yıldır ölü olan anneme hakaret etmek?

Hizmetçi çenesini yukarı doğru eğiyor ve burnunun ucuyla bana bakıyor. "Annenin skandal ağacından çok uzağa düşmediğini söyledim."

Bayan Holloway'e doğru bir adım attım. "Annem bir azizdi. Benim hakkımda istediğinizi söyleyin ama annemi bu işe karıştırmayın."

"Adını lekelemek istemiyorsan bacaklarını bir arada tutmalıydın."

Bu kibirli ukala! Bu ne cüret? "Annem hakkında bir kelime daha edersen, rahatsız edici sorulardan kaçınmak zorunda kalacak olan sensin," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Yaşlı kadının yüzünü bir telaş kaplar. "Beni tehdit mi ediyorsun? İki haftalık ihbarnameni iptal edilmiş say. Çık dışarı!" Titreyen parmağıyla evin arka tarafını işaret ediyor.

"Memnuniyetle." Gözlerimi kör eden öfke ve mutsuzluk gözyaşları yüzünden göremediğim için merdivenlerden düşmemeyi umarak aceleyle gizli kapıya ve arka merdivenlere doğru kaçıyorum. Bayan Holloway bunu söyleyerek haddini aştı ama haklı-

İkarus gibi güneşe çok yakın uçan bir ev hizmetçisinin gayrimeşru kızıyım. Tıpkı annem gibi. Kan dışarı akacak.



Hayatım boyunca bu küçük süitte yaşamış olmama rağmen, sahip olduğum çok fazla şey yok. Odamdaki eşyaların çoğu kraliyet ailesine ait. Mobilyalar, duvarlardaki sanat eserleri, hatta küçük mutfaktaki tencere ve tavalar bile monarşi tarafından temin edildi. Gerçekten sahip olduğum tek şey kıyafetlerim, Thom'un bana verdiği kitaplar ve annemin her gün üniformasının altına taktığı ağır bir altın kolye. Bunu yıllar önce satmalıydım.

Kitaplar hariç hepsi bir çantaya sığıyor. Bir yanım o kitapları almak isterken, diğer yanım Thom onları her gördüğünde beni hatırlasın diye geride bırakmak istiyor. Kolyeyi başıma geçiriyorum ve kitaplar hakkında daha sonra karar vermeyi tercih ediyorum.

Tam bavulumu fermuarla kapatırken Zoya uçarak odama giriyor.

"Az önce istifa ettiğini duydum!" diye haykırıyor arkadaşım. "Bayan Holloway duyuru yapmak için aşağı indi. Düğün yüzünden mi?"

"Tam olarak değil." Kırmızı gözlerimi kaçırıyorum ve bir yığın üniformamla meşgulmüş gibi yapıyorum. Kraliyet arazisi dışında bunlara ihtiyacım olmayacak. "Kütüphanenin dışında yakalandım."

"Seni bu yüzden mi kovdu? Bu saçmalık." Zoya güzel yüzünü buruşturdu. "Seni bu yüzden kovamaz. Gidip Waverly'yle konuşalım." Waverly teknik olarak tüm alt katın yöneticisi ama garson ve hizmetçi personelin işe alınıp işten çıkarılmasını Holloway yapıyor.

Zoya onurumu koruma telaşıyla kapının yarısına kadar geldi. Onu tekrar içeri sürükledim ve kapıyı kapattım. "Hayır, beni bu yüzden kovmadı. Beni utanç yürüyüşü yaparken yakaladı."

"Ohhhh yürüyüşü," Zoya'nın gözleri anlayışla büyüyor. Sonra yüzüne sinsi bir gülümseme yayıldı. "Koca Thom tarafından alt edilmenin nesi utanç verici? Bununla gurur duymalısın. O bir prens. Çalımlı bir yürüyüş olmalı." Ellerini kalçalarına koyuyor ve odanın içinde bir tur atıyor.

Berbat ruh halime rağmen gülüyorum. "Gurur duyuyorum ama Bayan Holloway buna farklı bir anlam yüklüyor. Ayrıca, Thom'la olduğunu bilmiyor. Ona söyleyemezdim, zamanlama Thom'u incitirdi."

Zoya durdu ve elini salladı. "İki haftan var, değil mi? Bayan H kendine gelecektir. Burası sensiz idare edemez. Yanlış yastık kılıfı kullandıkları ya da İsveç Kralı'nın Kral Gerald'ın ellinci doğum gününde hediye ettiği tabağı bulamadıkları için oda hizmetçilerinden birinden Thom'un yatağını yeniden yapmasını istemek zorunda kaldığı an, dizlerinin üzerinde sürünerek geri dönecektir."

"Keşke," diye iç geçirdim. "Mesele sadece yakalanmam değil. Onu tehdit de etmiş olabilirim."

Zoya'nın çenesi düştü. "Eski savaş baltasını tehdit mi ettin? Bunu görmek için iyi para verirdim."

"Oraya gittiğim için heyecanlı değilim," diye itiraf ediyorum. "Annem hakkında boktan bir yorum yaptı ve ben de kendimi kaybettim."

Zoya yanıma geliyor ve kolunu omuzlarıma doluyor. "Bu berbat bir şey. Ama bak, gidemezsin. Sana burada ihtiyacımız var ve Bayan H de bunu biliyor. Onun yolundan çekil ve sonunda seni kovduğunu unutacaktır."

"Belki." Sonra durakladım çünkü helikopter kanatlarının hafif vızıltısı kulaklarıma ulaştı. Zoya ve ben tam zamanında pencereye koştuk ve bir helikopterin batı bahçesine indiğini gördük. Kraliyet Muhafızları, Callista'nın ailesinin armasıyla süslenmiş kapıyı açmak için dışarı fırladılar. Babası Frederick Dükü, yanında eşi Adina olduğu halde dışarı çıkıyor. Bakışlarımı uzaklaştırmadan önce uzun bir süre ona bakıyorum. Gözümün ucuyla, koyu renk takım elbiseli erkek ve kadınlardan oluşan bir alay, ağırbaşlı görümlü

Thomas önden gidiyor. Dükün önünde durur ve kısa bir selam verir.

Nefesimi tuttum. Callista'nın ailesi kızlarını geri almaya mı geldi? Thom evlilik sözleşmesini çoktan feshetti mi? Dük kolunu kaldırıyor ama Thom'a doğru savurmuyor. Onun yerine kolunu Thom'un omuzlarına doluyor ve adamımı kucaklamak için sürüklüyor.

Bu, kızının terk edildiğini öğrenen bir babanın yapacağı bir hareket değildir. Bu, aileye yeni katılan oğlunu karşılayan bir babanın davranışdır.

Boğazımın arkasındaki kaya parçası yeniden ortaya çıkıyor. Zoya sessizce, "Özür dilerim," dedi.

Arkama yaslanıyorum ve başımı duvara yaslıyorum. "Ya da belki de gitmem en iyisidir."

CHAPTER SIX

THOM



"SON KEZ S Ö Y L Ü Y O R U M , ONUNLA EVLENMEYECEĞİM!" I Konferans masasının etrafındaki Konsey Üyelerime göz kırpıyorum. Kralı desteklemeleri ve tavsiyelerde bulunmaları gerekiyor. Saçmalık. Desteklemek istedikleri tek şey beni Callista'nın yanına kadar kurbağa yürüyüşüyle götürmek, tam bir ödleler. Kafamı meşhur duvara vuruyormuşum gibi hissediyorum, ama beni yıpratabileceklerini düşünüyorlarsa, başka bir şey daha var demektir.

"Ama Majesteleri," diye mırıldanır Lord Charles Cecil. Stephen onu her zaman kendini beğenmiş bir geveze olarak görmüştür. Nedenini kesinlikle anlayabiliyorum. "Leydi Callista Sutton borçlarını geri çağırmakla ve ülkeyi harabeye çevirmekle tehdit etti. Kral olarak göreviniz ülkeyi ön plana çıkarmaktır."

"Görevimin ne olduğunu çok iyi biliyorum ve bu kendimi şehit etmek değil!" Bir an için gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum, böylece zayıf otokontrolümü koruyabiliyor ve Cecil'i boğmaktan kaçınabiliyorum. "Bakın, Callista'nın blöf yaptığına gerçekten inanıyorum ve öyle olmasa bile bankaları o değil, babası yönetiyor. Ve babası hem kişisel hem de profesyonel olarak bu kadar büyük yatırım yaptığı bir ülkeyi iflas ettirmek için fazla iyi bir iş adamı. Bu iyi bir iş değil."

Frederick Dükü ile yıllar içinde çeşitli resmi etkinliklerde birkaç kez karşılaştım ve umarım yanıliyorumdur- yüzeysel bir sohbetten öteye gitmedik ama açıkçası bana Yılın Babası olacak biri gibi gelmedi. Yılın kocası da değil. Karısı Adina çok güzel ama eşit bir arkadaştan çok sessiz bir gölge gibi. Ve söylentilere göre üniversite günlerinden eski arkadaşı olan babamla pek çok ortak noktası varmış. İkisi de pahalı şaraplara, arabalara ve kadınlara düşkündü. Özellikle de kadınlara. Aralarındaki en büyük fark Frederick Dükü'nün onlara gerçekten parasının yetiyor olmasıydı.

"Majestelerine katılıyorum," diyor Johan ve ben de ona minnettar bir bakış atıyorum. Stephen'ın tahttan çekilmesi onu şaşkına çevirse ve özel olarak ne düşündüğünü bilemesem de, Callie konusunda beni açıkça destekliyor ve ona minnettarım. "Dük yıllardır iki aileyi birleştirmek istemesine ve Leydi Callista'nın Kral Stephen'la evlenmesinden yana olmasına rağmen, korkarım ki Majesteleri hakkında kardeşiniz kadar olumlu düşüncelere sahip değil."

Bekle, Johan az önce Frederick'in Callista için yeterince iyi olmadığını düşündüğünü mü söyledi? Şu kale takıntılı, ağzı bozuk cadaloz mu? Bu bana ihtiyacım olan çıkışı sağlamazsa gücenirim. "Haklı, onun için yeterince iyi değilim! Unutma, ben Stephen gibi kral olmak için yetiştirilmedim."

Lord Cecil küçümseyerek burnunu çeker. "Matlavya Kralı, sadece soylu olan Suttonlar için kesinlikle yeterince iyi, kraliyet için değil."

Benim adıma öfkelenmeyi Cecil'e bırakın. "Eğer Dük kızı için yeterince iyi olmadığını düşünüyorsa onunla tartışacak değilim."

Odada bir telefon çalışıyor; hepimiz cep telefonlarımıza bakıyoruz ve telefonu Johan açıyor. Birkaç dakika dinledikten sonra bana bakıyor ve şöyle diyor: "Arayan Komutan

Brande. Frederick Dükü saraya doğru yola çıktı ve 30 dakika içinde varmış olacak."

Hay sikeyim! Bir elimi yüzümde gezdirdim, bir iniltiyi zar zor bastırdım. Kraliyet düğününe kadar bir ay sürecek şenlikleri başlatmak için ertesi gece bir balo planlandığını unutmuşum. "Baloyu iptal etmem ve Stephen'ın tahttan çekildiğini duyurmamız gerekiyor."

Tüm konsey gevezelik etmeye başlayınca hemen bir gürültü patlaması oldu. Sonunda sabrım tükendi. "Lütfen hepiniz susar mısınız? Kimsenin söylediği tek kelimeyi bile anlamıyorum."

Johan boğazını temizler. "Özür dilerim, Majesteleri. Tahttan çekilme kararını yarın açıklamamız gerektiğine katılıyorum, ancak yine de baloyu düzenlemeliyiz - baloyu son dakikada iptal etmek, halka en istikrarlı imajı vermeniz gereken bir zamanda monarşinin belirsizliğini gösterecektir."

Ben mi istikrarlıyım? Ne saçmalık ama. Hayatım boyunca vahşi, dengesiz bir kraliyet imajı yaratmaya çalıştım ve tek bir parti insanların benim hakkımdaki fikirlerini değiştirmeyecek.

Johan, "Ayrıca, Frederick Dükü zaten yolda olduğuna göre, belki de ona Leydi Callista ile kardeşiniz arasındaki nişanı feshetme fırsatı vermek en iyisi olacaktır, böylece nişanı sona erdirmeyi seçen kişi daha çok o gibi görünecek ve kardeşiniz Leydi Callista'yı terk etmiş gibi görünmeyecektir," dedi. Diğerleri de aynı fikirde olduklarını mırıldandılar.

İtiraf etmeliyim ki bu mantıklı. Eğer Frederick nişanı resmen bozacak kişinin kendisi olduğunu hissederse, kızı ve ailesi için daha az aşağılanma olacak ve dolayısıyla kredileri iptal ederek misilleme yapmak için daha az neden olacaktır.

Yavaşça başımı sallıyorum. "Tamam, balo planlandığı gibi devam edecek ama"- odanın etrafına bakıyorum ve gözlerimin her konsey üyesinin bakışlarıyla buluştuğundan emin oluyorum- "Callista Sutton'la düğün kesinlikle iptal edildi - ister benimki ister Stephen'ınki olsun. Anladınız mı?"

Yavaşça, isteksizce herkes başını sallıyor ve ben tatmin oluyorum. Biraz şansla, Frederick Dükü ülkeyi iflas ettirmeden nişanı iptal edecek. Başka bir sonucun mümkün olduğunu düşünmeyi reddediyorum.



"Benimle görüştüğünüz için teşekkür ederim, Majesteleri." Devlet adamına bir kadeh viski uzattım ve karşısındaki berjer koltuğa oturdum. Johan, Kral Stephen'ın özel ama resmi işlerini yaptığı kabul odasındaki tek yüksek kanatlı koltuk olan sözde tahtta oturmamı istemişti. Johan bunun bana bir otorite havası vereceğini söyledi ama sosyete de geçirdiğim onca yıldan öğrendiğim bir şey varsa o da güçlü insanların kendilerine belli bir saygı gösterilmesini, yani kıçlarının öpülmesini istedikleridir. Eğer Frederick'ten bir iyilik isteyeceksem, bunu yapmanın yolu ona tahttan bir şeyler dikte etmek değildir.

"Biz bir aile olacağız. Bana Lionel de." Bardaktan derin bir nefes çekiyor ve minnettar bir iç çekiyor. "Kardeşin satın mı alıyor?" diye sorarak odada olmayan fili gündeme getiriyor.

"Muhtemelen. İkimiz de biliyoruz ki ben daha çok martini severim." Aslında bira ve kraker severim, ama bu yıllar içinde oluşturduğum sosyal kelebek kişiliğimle uyuşmuyor. "Stephen için üzgünüm. Eminim düşün öncesi gerginliğindendir."

Frederick kehribar rengi sıvıyı bardağında evirip çeviriyor ve bir yudum daha alarak içindekileri bitiriyor. Yeniden doldurmak için kabı uzatıyor. "Sanmıyorum ama çok da endişelenmiyorum. Bu yüzden her kraliçenin bir yedeği olmalı." Bana göz kırpmıyor.

Şişenin boynunu sıkıca kavriyorum. "Callista benimle evlenirse çok mutsuz olur. Ünümü biliyorsun."

Yaşlı adam homurdanır. "Ne istiyorsan onu yap evlat. Benim umurumda değil, Callista'nın da değil. O bir kraliçe olmak istiyor. Onu azdıran şey bu. Erkekleri, kadınları, keçileri becerebilirsin ve o gözünü bile kırpmaz."

Birinin çocuğu için ne büyük bir onay. "Stephen muhtemelen geri dönecek. Hepimizin derin bir nefes alması ve her şeyi bir kenara bırakması gerekiyor."

Lionel parmağını bana doğru salladı. "Bu evliliği bozmayı aklından bile geçirme. Eğer yaparsan seni ve bu lanet olası ülkeyi mahvederim."

"Matlavia'da yaklaşık üç milyon insan var," diye hatırlatıyorum asilzadeye, kafasına vurma dürtüsüne direnerek. Kendime Konsey'e söylediklerimi hatırlatıyorum. Frederick bir işadamı. Onun açgözlü tarafına hitap etmem gerekiyor. Bardağını yeniden doldurup öne doğru eğildim. "Eğer bu ülkeyi iflas ettirirsen, milyonlarca dolardan olursun. Boş bir cüzdandan para kazanamazsın. İkimiz için de işe yarayacak bir anlaşma bulalım."

"Benim için geçerli olan anlaşma senin Callista ile evlenmen." Kadehini kaldırıyor. "Le roi est mort, vive le roi!"

"Kral Stephen ölmedi," diye cevap veriyorum. "Benim için öldü," diyor Lionel.

Lionel'ı yanlış mı tanımışım? Cüzdanının en emin yol olduğunu düşünmüştüm ama şimdi her şeyin kızıyla ilgili olup olmadığını merak ediyorum. Vites değiştiriyorum. "Callista daha iyisini hak ediyor. İsteddiği açıklamayı seve seve yaparım. Bizi basında karalayabilir. Herkese Matlavia'yı yöneten hanenin yalancılar ve hilekârlarla dolu olduğunu söyleyebilir. Savunmak için tek kelime etmeyeceğim. İtibarını kaybetmemek için nasıl bir hikaye uydurması gerekiyorsa ya da nasıl bir suçlama yapmak istiyorsa, benim için sorun yok." Ne de olsa bizim hatamız. Bir şeylerden vazgeçmek zorundayım. Medyada yerden yere vurulmaya alışkınım. Bir kadın tarafından daha bit olarak adlandırılmak zaten yarım yamalak olan itibarımı zedelemeyecek. Ve Stephen dönene kadar direksiyonda sabit bir el olarak herkesin yanıldığını kanıtlayacaktım. Daha sonra da

İkinci oğlumun dairelerinin mahremiyeti ve Pen'in sıcak, sevgi dolu kolları.

"Callista ya da gururu zerre kadar umurumda değil. Nişanı ilan edilmeden önce beni dışlayan masalara davet ediliyorum. Geçen hafta Sensensia'daki kraliyet ailesiyle bir anlaşma yaptım. Daha önce sarayın kapılarını asla açmazlardı." Lionel başını sallıyor, seyrek gri saç telleri zar zor hareket ediyor. "Hayır. Seni mihraba kadar kendim sürüklemek zorunda kalsam bile bu düğün devam edecek." Bardağı masaya bırakır ve başını, koşarak gelip Lionel'in sandalyesinden kalkmasına yardım eden adamına doğru sallır. Kapıda Lionel geri dönüyor ve bana göz kırpmıyor. "Partide görüşürüz, evlat."

Hem haklıyım hem de haksızım. Dük bir işadamı ama beni bu düğünden çıkarmayacak. Şişeyi kafasına fırlatmamak için kendimi zor tutuyorum. Çenemi sıkıp uyarıyorum: "Ben olsam başka anlaşma imzalamazdım Lionel. Kralın lütfu bir anda elimden alınabilir."

Yaşlı adam tereddüt ediyor ve sonra bana küçük bir onay işareti yapıyor çünkü eğer lanet olası bir kral olacaksam, bana öyle davranmaya başlasa iyi olur.

Kapı kapanır kapanmaz harekete geçiyorum. "Johan, Prenses Caroline'ı ara." Caro'nun babası Sensensia'nın kralı olabilir ama tüm iş anlaşmalarını kızı yapıyor. "Frederick'in Sensensia ile yaptığı anlaşma hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum. Ve Stephen'ın hangi cehennemde olduğunu öğrenmek istiyorum. Kral olmak istememesi umurumda değil. En azından bu karmaşadan bir çıkış yolu bulmama yardım edebilir."

"Parti ne olacak?"

"Partiye devam edeceğiz ama lanet olası bir nişan falan ilan etmeyeceğiz. Frederick'in mihraba sürükleyeceği tek şey kendi pişmanlığı olacak." Callista'nın babası beni köşeye sıkıştırmış olabilir ama savaşımadan pes etmeyeceğim.

CHAPTERSEVEN

PEN



"DIŞARIDA İŞLER NASIL GİDİYOR?" ZOYA TEKRAR İÇERİ GİRDİĞİMDE SORUYOR. keçi peyniriyle doldurulmuş üzümleri yeniden doldurmak için mutfağa gidiyor. "Kulağa çok sessiz geliyor."

"Partiden çok cenaze olduğu kesin. Callista Thom'a ters ters bakmayı bırakmıyor." Kimin daha mutsuz olduğunu bilmiyorum

-Ben ya da Thom.

"Tamamen siyah giydiği doğru mu?"

"Evet. Tepeden tırnağa, kravatı ve gömleği de dahil." Bir gangster gibi görünüyor - gerçekten seksi, yapılı bir gangster. Ona saldırmak istiyorum.

"Eminim Callista buna bayılmıştır." Zoya ordövrleri yığıyor. Başka bir sunucu elinde boş bir tabakla içeri daldı ve "Daha fazla kinoa ve balya dolgulu hurmaya ihtiyacım var!" dedi.

Vay canına, bu kadar hızlı yok olduklarına inanamıyorum. "Kinoa ve lahananın partinin gözdesi olacağı kimin aklına gelirdi?"

Zoya sırtıyor. "Kinoa ve lahanayı hem tereyağında hem de domuz pastırması yağında sotelemiş olmamın muhtemelen yardımı dokunur."

Kıkırdamaya başladım. Görünüşte sağlıklı olan bu mezenin büyük olasılıkla en yüksek yağ ve kolesterol içeriğine sahip olduğunu bilselerdi partiye katılanların korkudan öleceklerine şüphe yoktu. "Pastırmayla her şeyin tadı daha güzel oluyor."

Dolu tabağımı kaldırıp sallanan mutfak kapılarından geçerek balo salonuna giden koridora geri dönüyorum. Normalde sunucu olarak çalışmam, özellikle de haber verilmeden kovulduktan sonra, ama Bayan Holloway'in üç sunucu mide rahatsızlığı geçirince başka seçeneği kalmamıştı. Geçmişte hasta sunucuların yerine çalışmıştım, bu yüzden tecrbeliydim ve yerimi doldurmak için mantıklı bir seçimdi. Benden topta çalışmamı istediğinde limon emmiş gibi görünüyordu, ancak ayrılışımın birkaç gün ertelenmesinden dolayı onun rahatsızlığından çok fazla zevk alamayacak kadar minnettardım.

Büyük balo salonuna giriyorum ve her birkaç konukta bir kibar bir soruyla tabağımı sunarak dikkat çekmeden dolaşmaya başlıyorum. İşimi dikkatimin bir kısmını verip geri kalanını Thom'a saklayabilecek kadar iyi biliyorum. Odayı hızlıca taradığımda Thom'un dans pistinin karşısında durduğunu görüyorum, misafirlerini selamlarken yüzünde kibar bir maske var, Louis ve Johan da yanında. Müzisyenler bir vals çalıyor ve insanlar son derece çık giyinmiş; smokinli erkekler, mcevhherlerle süslü tasarımcı elbiseleri içindeki kadınları pistin etrafında döndürüyor. Yakışıklı prens ve onu dans pistine çekmeye çalışan güzel prensese kadar her şey masallardaki gibi mükemmel görünüyor. Thom'un ikinci oğul olduğunu kimse bilemezdi.

Callista'nın mükemmel makyajlı yüzünde dikkatli bir gülümseme var ama Thom onun ekiştirmelerine sertçe direnirken mutlu görünmüyor. Thom ona öyle bir şey söylüyor ki Callista gülümsemesini bırakıyor ve yüzünde beliren çirkin ifadeyle istemsizce rperiyorum. Ancak gülümsemesi hemen geri dönüyor ve Thom'dan uzaklaşırken hafifçe gülüyor, onu yere götürürken Sensensian olduğunu anladığım askeri üniformalı yakışıklı bir adama elini uzatıyor.

Thom bir an için yalnız kalıyor ve balo salonundaki kalabalığa, Louis ve Johan'ın varlığına rağmen o da benim hissettiğim kadar yalnız görünüyor. Ona gitmeyi her şeyden çok istiyorum.

Bakışlarımı hissetmiş olmalı çünkü başını bana doğru çeviriyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. Bakışlarında gördüğüm ruhumun derinliklerindeki özlemle nefesim kesiliyor ve farkına bile varmadan ayaklarım ona doğru yürümeye başlıyor.

Dans eden bedenler aniden aramıza giriyor ve ben bir konuğa çarpıyorum. "Çok özür dilerim," diye nefes nefese kalıyorum, çünkü içi doldurulmuş bir üzüm neredeyse payetli bir elbisenin korsajını süsleyecekti.

Kadın ve partneri dans ederek uzaklaşırken bir koklama ve ters bir bakışla karşılık alıyorum. "Bunlar çok lezzetli görünüyor, sanırım birkaç tane alacağım. Ben karnımı doyururken sessiz bir köşe bulalım." Nicole Hou beni nazikçe dans pistinden uzakta sessiz bir köşeye yönlendirirken başımı kaldırıp bakıyorum.

Thom'u ararken Nicole'e "Teşekkürler," diye fısıldıyorum. Ne yazık ki ona, hararetli bir şekilde konuşan yaşlı bir beyefendi katılmış. Thom dikkatle dinliyormuş gibi görünüyor ama bir an kafasını kaldırıp bakışlarını üzerime diyor. Beni Nicole'le birlikte görünce gerginliğinin biraz azaldığını görebiliyorum ve ağzının bir köşesi benim için özel bir gülümsemeyle kalkıyor. Bir balo salonu öteden bile bu küçük jest ruhumu ısıtıyor.

"Nasıl olduğunuzu sorardım ama ikinizin de bok gibi göründüğünü görebiliyorum," diye mırıldanıyor Nicole bir yandan üzüm yerken. Yüzümü buruşturuyorum. Nicole, Thom'un arkadaşları arasında onun ve bizim gerçek yüzümüzü bilen tek kişi ve ona karşı rol yapmak zorunda olmadığım için mutluyum.

"Thom'la kütüphanede edepsizlik yaparken yakalandım."

"Oh, yaramaz bir ipucu oyunu." Nicole ellerini çırpıyor hafifçe. "Hoşuma gitti. Bir sonraki vestiyerde hizmetçi Muriel'i yapabilir miyim?" Başını, odanın içinde bir tepsi dolusu şampanya kadehi taşıyan siyah saçlı garsona doğru eğiyor.

Homurdanmamı gizlemek için elimin tersiyle ağzımı kapatıyorum. "Eğer onun rızasını alırsan, evet, ama Holloway'in yakınlarda olmadığından emin ol, çünkü çalışma saatleri içinde aristokrasiyle zina yapmak kovulabilir bir suçtur."

Arkadaşım hemen anladı. "Hayır, yapmadı."

"O yaptı. Yapılacak doğru şey buydu." Beni kovduğu için kızgın değilim. Tatlı annem hakkında o boktan sözleri söylediği için kızgınım. "İş başında olmam gerekiyordu, iş yapıyor olmam değil."

Nicole kıkırdıyor. "Gel ve benim için çalış." "Dikiş dikmeyi bilmiyorum."

"Atölyemde yapacak bir sürü başka şey var, güven bana." Kalabalığı tarıyor. "Thom yerin yarılıp onu yutmasını istiyor gibi görünüyor. Callista'yla bir aydan fazla dayanabileceklerini sanmıyorum. Callista çok sefil ve Thom da sana çok aşık."

Aşk önemli değil, diye düşünüyorum. Yüksek sesle, "Bugünkü tahttan çekilme duyurusu sırasında nişanın iptal edileceğinden hiç bahsedilmedi ve Thom'un Leydi Callista'yla evlenmek zorunda kalmasından çok korkuyorum," diyorum.

Nicole'ün koyu kahverengi gözlerinde sıcak bir sempati parlıyor. "Duyuruyu televizyonda gördüm. Stephen'ın böyle bir şey yapacağına inanamıyorum, özellikle de Thom'un başına gelecekleri bile bile. Ancak söylemeliyim ki, bu olabilecek en kötü şey olsa da, Thom kesinlikle muhteşem görünüyor, hatta söylemeye cesaret edersem, kral gibi. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Taht için hazır görünüyor."

Birdenbire gözlerimin kenarları yaşlarla doluyor. "Evet. Frederick Dükü ya da Leydi Callista'nın tacın ellerinden kayıp gitmesine izin vereceklerini hiç sanmıyorum."

Nicole iç geçiriyor. "Hem Matlavia'yı hem de Thom'u köşeye sıkıştırdılar - babam Sutton bankalarının yönetim kurulunda ve bana ne kadar paranın tehlikede olduğunu söyledi. Frederick'in kendi ülkesini iflas ettirecek kadar alçak olabileceğine inanamıyorum, ama sanırım kendi babam sadece soyunu devam ettirmeyi önemseydiği için şaşırmamalıyım. Bu da bana en azından paylaşacak iyi bir haberim olduğunu hatırlatıyor, nihayet!"

"İyi haberlere ihtiyacım var, nedir?"

"Stoughton Dükü bugün nişanımızı bozdu!"

"Vay canına, bu harika bir haber! Ama nasıl oldu bu? Thom bana senin onu sevmemeni umursamadığını mı söyledi?"

"Onu sevmediğimi umursamıyor ama lezbiyen olduğumu umursuyor! Ve daha da önemlisi, yetişkin çocukları, miraslarını etkileyecek daha fazla çocuğa sahip olabileceğini önemsiyor, bu yüzden ona vahşi geçmişim ve cinsel kaçamaklarım hakkında hikayeler anlatıyorlar. Dehşete kapıldı ve itibarının ve ailesinin benim yüzümden lekelenmesinden endişelendi, bu yüzden beni terk etti. Babam benim adıma ciddi bir hakarete uğradı ve ona bu konuda hiçbir sorunum olmadığını söylememek için elimden geleni yapıyorum."

Nicole o kadar neşeli görünüyor ki gülüyorum - en azından birimiz mutsuz bir evlilikten kurtulduğu için mutluyum. Ama Thom'a tekrar baktığımda gülmem kayboluyor, şimdi Frederick Dükü onunla konuşuyor. "Umarım Thom'un aynı derecede tatsız geçmişi onun için de aynı şeyi yapmaya yeter."

İç çekiyor. "Ben de öyle. Keşke yapabileceğim bir şey olsaydı."

Bir fikir beynimin tabanını gıdıklıyor, ama bahsetmek için çok tuhaf, bu yüzden onu itiyorum. Ama yüzümden bir şey okunuyor olmalı, çünkü Nicole'ün gözleri açılıyor. "Dur bir dakika. Senin bir fikrin var, değil mi?"

"Ne?" Bilmiyormuş gibi yapıyorum. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Nicole heyecanla titriyor. "Evet, biliyorsun. Az önce kulağını çekiştirdin ve yaramaz bir fikrin olduğunda bunu hep söylersin. Her neyse, gerçekleşmesine yardım edeceğim."

Elimi yüzümden çektim. Bunu yaptığının farkında bile değildim. "Aptalca bir fikirdi ve bu yüzden ağzım kapalı. Gidip biraz daha keçi peynirli üzüm almalıyım."

Kolumu tuttu. "Hayır. Sizin konuklarla ilgilenmeniz gerekiyor ve ben de bir konuğum. Aslında, tuvalete gitmek için umutsuzca yardıma ihtiyacım var. Gel hadi. Tuvalete gitmeme yardım et."

yoksa büyük bir kargaşaya neden olacağım. Ayrıca, ne fark eder ki? Zaten kovulduğunu söylemiştin."

Beni de yanında sürüklüyor. Köşede Holloway'in bana ters ters baktığını görüyorum ama Nicole haklı. Ben zaten kovuldum. Benden ikinci kez kurtulabilecek gibi değil. Nicole'ün elini sıkıp doğruluyorum ve onu balo salonunun hemen dışındaki küçük bir antreye itiyorum. Kâhyanın ön salon için çay servisi hazırladığı bir oda. Balo salonunda bir parti olduğundan ve mutfak tam kadro çalıştığından, bu oda boş ve özeldir.

"Pekala. Aptal planımı bilmek ister misin? Thom'la evleneceksin. Thom'un ailenle olan ittifakı, Sutton'lara ödeme yapmak için ihtiyaç duyduğu parayı borç almasını sağlayacak. Baban yakandan düşer ve penis sahiplerine evlilik ayarlamayı bırakır. Thom burada Matlavia'da, sen de istediğin yere gidip istediğin kişiyle birlikte olarak ayrı hayatlar sürdürebilirsiniz." Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve bana fikirlerimin saçma olduğunu söylemesini bekliyorum. Çünkü öyleler.

"Mantık evliliği mi?" Bunu ciddi bir şekilde düşünüyormuş gibi çenesine vuruyor.

"Evet, bu aptalca. Şimdi istasyonuma geri döneceğim."

"Bekle." İleri atılır ve kapıyı çarparak kapatır. "Bu o Aslında Mükemmel. Benim Baba olur ölmek Matlavya Kraliçesi Nicole olsaydım mutluluktan uçardım. Hatta Thom'un Çin ya da ABD'den borç almak zorunda kalmaması için Sutton'ın tüm borcunu karşılaması için onu ikna edebileceğime bahse girerim.

Dediğin gibi sadece ismen bir evlilik yapabiliriz. Yani sen Thom'la birlikte olabilirsin, ben de kendi şartlarımla kendi aşkı bulabilirim. Thom'u bulmalıyım. Burada kal!" Nicole kapıyı açıp kalabalığın içine daldı ve beni bırakıp Sersemletici.

Gerçekten bir çözüm bulmuş olabilir miyim?



"BU BİR FİKİR," diyor Thom uzun süren düşünceli bir sessizlikten sonra.

"Bu harika bir fikir," diye tersliyor Nicole. Thom'un büyük planımıza hemen inanmamasına sinirleniyor ve açıkçası ben de biraz sinirleniyorum. Nicole fikrimizi ne kadar bastırırsa, kulağa o kadar iyi geliyordu.

Thom Corona'sından bir yudum daha alırken arka planda partinin sesleri uğulduyor. "Peki ya çocuklar?"

"Peki ya onlar?" diye soruyor.

"Monarşi, monarşiyi genişletmek için vardır. Eğer çocuğumuz olmayacaksa, evliliğin ne anlamı var? Ve sen, Pen, Nic'le yatmamı sorun etmeyecek misin?"

Midem bulandı. Bu kadar ilerisini düşünmemiştim ve Nicole'ün yüzündeki yeşil ifadeye bakılırsa o da düşünmemişti.

Nicole yüzünü buruşturdu. "Pen çocuklarını alabilir."

"Pen ne yaparken sen de anneleri gibi davranacaksın? Dadıları mı? Onları o doğuracak ve onlar da sana anne, Pen'e de Penelope teyze diye mi seslenecekler? Doğum günlerinde ve tatillerde Pen'in değil senin yatağına girecekler. Gelinin annesi olacaksın, özel bir şey başardıklarında teşekkür edecekleri kişi olacaksın."

Nic omuz silkiyor. "Benim için sorun değil. En azından siz ikiniz birlikte olacaksınız."

Thom bana meraklı bir bakış attı. "Ve bu yeterli olacak mı?"

Thom yumuşak sözlerini Nic'e yöneltiyor ama bu sözler bana yönelik ve başa çıkmakta zorlandığım bir tablo çiziyor. Onun gizli sevgilisi olmayı kabullenmişim. İlk başlarda, sık sık yaptığı fetihleri ve dedikodu yazarlarının doymak bilmez cinsel iştahı hakkında yaptıkları müstehcen imaları okumak zordu, ama her zaman eve bana geldiği için başa çıkmayı öğrendim.

Thom aynı kadınla iki kez birlikte görünmemeye dikkat ediyordu. Kimseyi öperken ya da onlara sarılırken fotoğraflanmıyordu ama bazen paparazziler onu otururken yakalıyordu

Başka bir kadına o kadar yakındım ki kalbim sıkıştırdı ve o yatağa girip güçlü kollarını bana sarana kadar uyuyamazdım.

Gözlerimi sağlam siyah ayakkabılarımın ucuna indirdim. Balo salonunun dışındaki küçük antreye girdiğimde sevinçliydim. Nicole ve ben dâhiyane bir çözüm bulmuştuk, ama o konuştuğunda, potansiyel sorunlara dikkat çektiğinde, bunu devam ettirip ettiremeyeceğimi daha çok merak ediyordum. Annem kırık bir kalpten öldü. Soylu sevgilisinin eninde sonunda onu kabul edeceğini düşünmüştü ama o asla kabul etmedi. Babasını hiç tanımayan bir çocukla kraliyet evinde bir oda hizmetçisi olarak kaldı. En azından ona "anne" diyebilirdim. En azından yanından geçerken elini tuttuğumda beni tanıyabiliyordu.

"Çocuklar," diye araya giriyor Nicole, onca ağır sessizlikten sonra sesi fazla yüksek çıkıyor. "Bunun kalıcı olması gerekmiyor. Çocuk meselesi bekleyebilir. Matlavia borçtan kurtulana kadar evleniriz, sonra Thom ve ben ipleri koparıyoruz. Kraliyet ailesi her zaman boşanır. Büyütülecek bir şey değil."

Arkamdaki kapı açılıyor ve içeride Callista duruyor. Balo elbisesi içeri süzülürken şangır şungur sesler çıkarıyor. O yanımdayken her zaman hissettiğim endişeli, çirkin duygu içimde kıpırdanıyor ve ardından bir kova suçluluk duygusu geliyor. Babasının dünyada kendinden başka kimseyi düşünmeyen bir pislik olması Callista'nın suçu değil. Aslında sevmediğim Callista değil, babası.

"İşte buradasın. Nişan partimiz sırasında terk edilmek hoşuma gitmiyor. İnsanlar neler olduğunu merak etmeye başladı." Bakışları benim üzerimden tamamen geçip Nicole'ün üzerine düşüyor. "Başka kadınlarla aynı odada yalnız kalmanı istemiyorum."

"Nic eski bir arkadaşım," diye cevaplıyor Thom.

Benden hiç bahsetmiyor ve bu ihmal olması gerekenden daha fazla acı veriyor. Ben personelim, bu da görünmez olduğum anlamına geliyor.

"Umurumda değil. Biz evleneceğiz ve bu yüzden başka kadınlarla vakit geiremezsin. Buna izin vermeyeceğim. ık dışarı." Callista noktalar bir buyurgan parmak at ve açık kapı. Orta parmağındaki büyük altın yüzük benimle alay ediyor. Elim annemin kolyesini örtmek için göğsümde geziniyor. "Olay çıkarıyorsun," diye tersliyor Nic ve kapıyı kapatıyor. giderek artan meraklı yüzler karşısında. "Thom ve benim konuşmamız gereken bir iş var."

"O zaman bunu normal iş saatleri içinde konuşun. Thom artık benim."

Nefesimi tutamıyorum. Bu sözler karnıma bir yumruk gibi indi.

Callista bana doğru döndü. "Bu da kim?"

Bu da kim? Sen de kimsin? Bana sormuyor bile çünkü ben bir hizmetiyim ve bu yüzden onun zamanına ya da ilgisine değmem.

"Sana ne ki?" Nic karşılık verir.

"Neden umurumda olsun ki? Müstakbel kocam sapık metresi ve bir hizmetiyle birlikte küçücük bir odada kapalı tutuluyor. Bana bir açıklama borçlusun."

"Ben sapık mıyım?" Nic ığlık atıyor.

Callista çenesini kaldırır. "Eğer kirli ayakkabı sana uyuyorsa, onu giymelisin," diye cevap veriyor kibirli bir şekilde. "Ve siz, Prens Thomas, soğuk omzunuzdan ve umursamazlığınızdan bıktım. Benimle dans etmen için para alıyorsun, bu yüzden en hayran maskeni takıp ayaklarıma kapanmanı istiyorum."

"Yoksa?" Thom sonunda diyor ki.

"Evet. Yoksa. Sana ve lkene sahibim. Hizmetkârlarınla oynaşabilirsin, sapkın lezbiyen şovlarını kendi vaktinde izleyebilirsin ama ben etraftayken bana dikkat edeceksin yoksa bu lanet ülkeyi yerle bir ederim. Sen, kızım, müstakbel kraliçenin önünde diz k."

Emrini zar zor algılıyorum. Zihnim daha önceki tehdidine odaklanmıştı. Senin lken. Bu sadece benimle ilgili değil.

Thom ve hayali çocuklarımız. Tüm çocuklarla ilgili. Matlavia hakkında.

"Henüz kraliçe değilsin," diyor Thom bastırılmış bir öfkeyle. Ayağa kalkıyor ve Callista'ya doğru bir adım atıyor. Gözlerinde tüm bu saçmalıklarla işinin bittiğini gösteren bir parıltı var.

Geri dönüşü olmayan kötü bir şey olmadan önce ikisinin arasında kayıyorum. Tüm gururumu bastırarak Callista'nın önünde saygıyla eğiliyorum. "Özür dilerim, Leydi Callista. Yolumu kaybettim ama şimdi gidiyorum."

"Pen-" diye söze başlıyor Thom.

Callista onun sözünü keser. "Onu süründürmediğim için şanslısın. Durumu onun için daha da kötüleştirme."

Odadan çıkarken başımı eğiyorum. Stephen'ın neden gittiğini anlıyorum. Bütün bir ülkeden sorumlu olduğunuzda, artık kendi hislerinize göre karar veremezsiniz. Her zaman büyük resme bakmak zorundasınız. Bu bizim basit aşkımızdan daha büyük bir şey.

Kapıyı arkamdan kapatıp uzaklaşıyorum - yıllar önce yapmam gereken bir şey.

CHAPTER EIGHT

THOM



"GITME VAKTİN GELDİ SÜRTÜK," DIYE ALAY EDİYOR CALLISTA.

"Pekâlâ. Bu kadar yeter." Stephen'ın aletini bu kadına soktuğuna inanamıyorum. Nefret sikişi olması umurumda değil. Berbat insanlarla seks yapmazsın. Bu herkesin sloganı olmalı. "Gidebilirsin," diye bilgilendirdim onu.

"Gelecekteki kocamın nişan partimiz sırasında bir odada kapalı kalmasına izin vermeyeceğim" diye öfkeyle homurdanıyor.

"Baban çocukken sana yeterince şaplak atmamış," diye mırıldandı Nicole. Eğiliyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Ben gidiyorum ama sadece buradaki havaya daha fazla dayanamadığım için. Callista, lahanayı bırak. Kokuyorsun."

Callista'yla tekrar yüzleşmeden önce kapının Nicole'ün arkasından kapanmasına izin verdim. "Bu bir nişan partisi değil ve ben de senin müstakbel kocan değilim. Evlilik sözleşmesi seninle Stephen arasında, seninle benim aramda değil."

"Sözleşmeyi okudum ve bu Sutton Hanesi ile Silverford-Watts Hanesi arasında bir anlaşma, yani evet, eğer ben böyle istiyorsam bu seninle benim aramda" diye karşılık veriyor.

Ben de sözleşmeyi okudum. "Baban imzaladı ve bunu uygulayacak olan da o, sen değilsin." Frederick'in bir ittifaktan daha çok istediği bir şey olmalı.

Taç. Bunun ne olduğunu henüz bulamadım ama gecenin sonunda bulacağım çünkü bu engerekle evlenmemin imkanı yok.

Gecenin geri kalanını Frederick ile geçirdim. Kentucky adında bir eyaletin burbonunu sevdiğini öğreniyorum. Bir yandan da Ukraynalı bir mankenle yattığını ama sorun olmadığını çünkü karısına iki milyon dolarlık bir kolye hediye ettiğini, ama kraliyet mücevherlerinden bazılarını eline geçirmek için sabırsızlandığını paylaşıyor. Bu onu gerçekten mutlu edecektir.

Bazı gayrimenkul geliştirme projeleri için dört tatlı anlaşma yapmakla övünüyor.

M. Dört proje liderini de not ediyorum. Matlavia Kraliyet Hanedanı'nın hiçbir şekilde katılmayacağını bildirmek için birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekebilir. Frederick'in bu zayıf bağlantıya dayanarak bizim armamızı uyduruk bir tatil köyüne yapıştırdığını görebiliyorum.

Gecenin sonunda kötü bir ruh halindeydim ama bir şeye karar vermiştim. Matlavia halkı Callista'nın tahtta olmasıyla daha iyi durumda olmayacaktı. Ailesi hazineyi soyacak ve bizi kiralık bir unvana dönüştürecekti.

Bütün gece beni boğan kravatımı çıkarırken Johan'a "Bir kıdem tazminatı sözleşmesi hazırla" diye emrediyorum.

"Ama efendim, krediler ne olacak? Frederick onları arayacağına söz verdi."

"Temerrüde düşene kadar onları çağırılmaz ve biz temerrüde düşmeyeceğiz." Ayakkabılarımı çıkarıp köşeye fırlatıyorum.

"Değil miyiz?"

"Hayır." Henüz nasıl yapacağımı bilmiyorum ama bir yolunu bulacağım." Gömleğimin düğmelerini açıyorum ve onu da yere atıyorum. Johan onu almak için hamle yapıyor ama onu durduruyorum. "Yoruldu. Herkesin gitmesi gerekiyor."

"Herkes mi?" Johan soruyor. "Peki ya ayrıcalıklı konuklar?"

Yatak odasının dışında oturup içki içen insanlar var, sanki burası lanet olası bir VIP

Salon. Stephen'ın kaçmasına şaşmamalı.

"Artık buna izin vermeyeceğiz. Tahta erişimi satın alamazsınız. Benim için işler böyle yürümeyecek. Cüzdanınız ne kadar kalın olursa olsun, herkes beni görmek için aynı hakka sahip olacak." Eğer gerçekten kral olacaksam, o zaman değişiklik yapacağım. Bu arada Stephen geri dönerse, Instagram akışlarını doğru soyadıyla doğacak kadar şanslı birinin yanında güzel suratlar yaparken çekilmiş fotoğraflarla doldurmak isteyen bir grup Avrupalı ve ABD'li sosyal tırmanıcıya barda ev sahipliği yapmak zorunda olmadığı için minnettar olacaktır.

Johan'ın yüzü şaşkınlıktan saygıya benzer bir şeye dönüşüyor. Muhtemelen bunu benden, playboy prensinden beklemiyordu. Pekala, boxerlarını sıkı tut Johan, çünkü başka sürprizlerim de var.

"Emredersiniz Majesteleri," diyor ve odadan çıkarken eğiliyor.

Kapı kapandıktan sonra Stephen'ın terk edilmiş golf çantasından bir golf sopası çıkardım.

Bam!

Düşen camın önünden geri çekiliyorum ve sopayı yanıma bırakıyorum. "Üç. İki-"

Ben daha birine ulaşmadan kapı pat diye açıldı.

"Ekselansları!" diye bağılıyor Johan.

"Golf sopasıyla güvenlik kamerasına vurdum." Tahta ve metalden yapılmış aleti elime aldım. "Sadece bir vuruş. Fena değil, ha?"

Johan bana balık gibi bakıyor. "Ama... güvenlik..." Söyleyecek söz bulamıyor.

"Biliyorum. Siz ve Komutan Brande Matlavia Kraliyet Hanedanı için birinci sınıf güvenlik sağlıyorsunuz. Bunu son derece takdir ediyorum. Son yüz yıldır bu yatak odasında ya da arazide kimse ölmedi, o yüzden bunlara gerek yok." İkinci kameraya doğru yürüyorum. "Ayrıca, geleceğin Matlavia Kraliçesi'yle burada sevişmeyi planlıyorum ve onun çıplak vücudunu benden başka kimse göremez."

Sopanın tahta başını önce ikinci, sonra da üçüncü güvenlik cihazına vurmaktan büyük zevk alıyorum. Pen çıplakken, kızarmışken ve beni tamamen terk etmişken başka bir erkeğin ona bakmasındansa ölmeyi tercih ederim. Ya da dizlerinin üzerinde beni boğazının derinliklerine alırken.

Başka bir şeyi kırmadan önce sopayı bir kenara fırlatıyorum. Bir gülümseme uydurarak, yüz ifadesi tekrar hayal kırıklığına dönüşmüş olan Johan'a dönüyorum.

"Bunun akıllıca bir fikir olduğunu sanmıyorum," diyor sert bir şekilde.

"Eğer insanları yatak odamdan uzak tutamıyorsan, buradaki güvenliğin bir boka yaradığı yok," diye cevap veriyorum açıkça.

Johan'ı nazıkçe kapıdan dışarı itiyorum ve on metrelik meşe devini onun onaylamayan yüzüne kapatıyorum. Cebimden cep telefonumu çıkarıp Louis'i arıyorum.

"Neredesin?"

"Odanızda, Ekselansları. Yani, Majesteleri. Eski odalarınızdayım!" Louis açıklamasında tökezledi.

Garip bir şekilde, onun protokol ihlali beni daha iyi hissettiriyor. Bu geçişi garip ve zorlu bulan tek kişi ben değilim.

"Yeni evime gidip evi temizlemeni istiyorum. Ön odada oturan bir grup insan var ve onların gitmesini istiyorum."

"Evet, Majesteleri. Başka bir şey var mı?"

"Evet, iki top vanilyalı dondurma, biraz bal ve çırpılmış krema istiyorum" -saatime bakıyorum

-"Otuz dakika." Pen'i buraya gelmeye ikna etmem on beş dakikamı alacak. Sanırım kralın eşliğini geçerse küle dönüşeceğine ya da onun gibi bir şeye inanıyor. Anlaşılan son yedi yıldır içinde bir kraliyet aleti olması, soyadımız ya da hayattaki konumumuz ne olursa olsun, kestiğimizde hepimizin kanının kırmızı aktığını fark etmesini sağlamamış.



Ben daha telefonu bile açmadan, üç gümüş kubbeli kabın bulunduğu bir tepsiyle kapıma geldi. Tanrı Louis'i korusun. Kesinlikle zam alıyor.

"On saat önce kovulmam gerekiyordu." Tatlıyı büyük bir gürültüyle yan masaya bıraktı.

Ardından kapı çalınır. "Majesteleri? İçeride her şey yolunda mı?"

Gözlerimi deviriyorum. "Evet, Johan. Her şey yolunda. Kalem yemek sonrası atıştırmalıklarımı getirdi. Artık gidebilirsin."

"Ama Majesteleri-" Kapı tokmağı gerçekten sallanıyor.

Eğer maruz kaldığı şey buysa Stephen'ın yıllar önce kaçmamış olması bir mucize.

"Şimdi, Johan," diyorum sert bir niyetle. "Yoksa kralın üstünde misin ki emirlerine karşı geliyorsun?"

Stephen'ın kişisel asistanı nihayet çizgiyi ne kadar aştığını anladığında bir anlık sessizlik oluyor. Ayak sesleri duyuyorum ve ardından yumuşak bir sesle, "Özür dilerim Majesteleri. Bir şeye ihtiyacınız olursa ön odanın dışında olacağız."

Karşılığında özür dileme isteğimi bastırıyorum. İnsanları kötü hissettirmek içimde yok, ama kendimi zorlamazsam üzerime yürüneceğini çabuk anladım. İstefanos tahta çıktığında çok gençti. Bu adamlara çok güvendi ve sanırım Matlavia adına güç kullanma zamanı geldiğinde, bu iyi niyetli danışmanlar boynunda bir örs oldu.

Johan beni asla Stephen'ı sevdiği gibi sevemeyebilir ama bana saygı duyacaktır.

Yan masaya yaslanmış, gözlerinde anlaşılmaz bir ifadeyle beni izleyen Pen'e dönüyorum. "Kendimi kötü mü hissetmeliyim?" "Kendimi kötü hissetmeli miyim?" diye soruyorum.

fikirler önemlidir.

"Hayır. Ama bu senin yeni bir yönün."

Yanına gidip onu yan masadan çekip kollarıma alıyorum.
"İyi bir taraf mı?"

"Ateşli bir taraf," diye kabul ediyor, dolgun dudakları köşeden yukarı kıvrılıyor. "Ama ne zaman ateşli değilsin ki? Bu hiçbir zaman senin sorunlarından biri olmadı."

"O zaman benim sorunum ne?"

"Çok fazla," diye dramatik bir şekilde iç geçiriyor. Parmağını siyah gömleğimin düğmelerinde gezdiriyor. "Listelemek için çok fazla. Bir ömür sürer."

"İyi ki o kadar uzun süre birlikte olacağız." Onu kollarıma aldım. "Bana her gün bir tane söyleyebilirsin."

Gülüyor ve kollarını boynuma doluyor. "İspiyoncu bir Şehrazat gibi mi? Bu kötü bir fantezi, Thom."

"Hey, yatak odamızın yargılamasız bölge olduğunu sanıyordum." Onu yatağa fırlattım. Neden bu kadar cana yakın davrandığını bilmiyorum. Odama gelmesi için dişimi tırnağıma takıp mücadele etmem gerektiğini düşünmüştüm ama işte burada, karanlık dünyamda bir güneş ışığı gibi parlıyor.

İyi talihimi sorgulayacak biri değilim. Bunun bir anlamı yok. Sadece dünyanın tadını çıkar.

CHAPTER NINE

PEN



"HÂLÂ KOVULDUNUZ," DIYE HATIRLATIYOR BAYAN HOLLOWAY SERT BİR ŞEKİLDE.

önlüğümü teslim ettiğimde.

"Aksini düşünmedim," diye cevap verdim. "Sabah misafirler ayrıldıktan sonra gitmeyi planlıyordum." Ona kısa bir selam veriyorum ve gitmek için dönüyorum.

"Bayan Lloyd," diye seslendi. Durdum. "Evet, hanımefendi?"

"Buz mavisi elbisesi ve safir kolyesiyle hizmet ettiğiniz hanımefendi. Onu hatırlıyor musunuz?"

Altın sarısı boyalı saçları başının arkasında sıkı bir bukleye toplanmış yaşlı bir kadın görüntüsü beliriyor zihnimde. "Evet."

"Hangi ülkedendi?"

Dudaklarımı birbirine sürtüp düşündüm. Sarışın ve oldukça uzun boyluydu. Teni solgundu ve bana biraz Disney buz prensesini hatırlatıyordu. "Norveç mi?"

"Amerika, ama İtalyan bir kocası var. Unvanı neydi?"

İtalyan kocası olan bir Amerikalı mı? Amerikalıların unvanları var mı ki? Sanmıyorum. Bu hileli bir soru olmalı. "Amerikalıların unvanları yoktur," diye cevap veriyorum, Bayan Holloway'in bana bunları neden sorduğuna biraz şaşırarak

ve burada durup onları yanıtladığım için daha da şaşkınım.

"Kocası bir İtalyan kontu. O da Kontes Franco. Peki ya şu yeşil kravatlı ve iğrenç, kötü takım elbiseli beyefendi?"

Bu adamı unutmak zordu. Uzun boylu, ince yapılı ve örümcek parmaklı olduğu için personelin çoğu ondan uzak dururdu. Yine de kibardı, ona her yemek tepsisi getirdiğimde bana teşekkür ederdi. Konukların çoğu personele selam bile vermez. Ama onun adını bilmiyordum.

"Bunun amacı ne?" Ben soruyorum.

"Kral Thomas için ne kadar uygun olmadığını göstermek için. Hepimiz yıllardır onunla yatıp kalktığını biliyoruz ama sen her zaman bir saray hizmetçisi olarak kalacaksın. Fareleri uşaklara dönüştürecek vaftiz anneleri yok. Seni evlenilecek birine dönüştürecek gizli bir soy yok. Sen bir hizmetçinin piç kızısın. Kral Thomas, Leydi Callista ile evlenmese bile, soyu soppu olmayan ve tuvalet temizleyerek geçinen parasız bir kız olarak kalacaksın."

"Bu kadar yeter, Bayan Holloway." Zoya yaşlı kadını bir kenara itti. "Hadi gelin. Seninle odana kadar yürüyeyim," dedi arkadaşım.

Her bir ayağıma hareket etmelerini emrediyorum ve damarlarımdaki kan çok soğuk olduğu için yavaş tepki verseler de sonunda mutfaktan personel odasına giden koridora ulaşıyorum. Louis birden ortaya çıktı ve hem Zoya'yı hem de beni şaşırttı.

Bize özür dileyen bir gülümseme veriyor. "Bayan Penelope, sizi geciktirdiğim için özür dilerim, ancak akşam için emekli olmadan önce bir görev daha yapmanız gerekecek."

Zoya, "O gerçekten tir-" diye söze başladı.

Yardımsever kolunu silkip kenara çekildim ve doğruldum. Holloway'in sözleri doğrudan kalbime çarptı ama beni öldüren ses tonu değil, söylediklerinin doğru olmasıydı. Ben evlenilecek biri değilim; ne Prens Thomas için ne de

Kral Thomas. Saraydan ayrılmak acı verici ama gerekli, bu yüzden onurlu bir şekilde ayrılacağım.

"Ne oldu Louis?"

"Kralın odasına bir tatlı tepsisi götürmen gerekiyor. İki top vanilyalı dondurma, bir kap bal ve bir kâse çırpılmış krema." Zoya'ya sert bir bakış fırlattı. "Bunu bir dakika içinde hazırlayabileceğine inanıyorum. Bayan Holloway, yarınki menüyü konuşmak için sizi görmem gerekiyor. Birkaç değişiklik var."

Zoya, Bayan Holloway Louis'le buluşmaya giderken yanından geçerken gülümsemesini gizleme zahmetine bile katlanmadan mutfağa geri dönüyordu.

"Dondurma. Tatlım. Krem şanti?" Arkadaşım bıyık altından gülüyor. "Bunu ne için istediğini hayal bile edemiyorum."

Pembeliği yanaklarımdan uzak tutmaya çalışıyorum. "Tatlıya düşkündür," diye cevap veriyorum.

"Bir şey için çok tatlı," diye kıs kıs gülüyor.

Ev yapımı krem şantiyi bir kâseye kaşıkladım ve Zoya'nın imalı sözlerine daha fazla katlanmak zorunda kalmamak için bir bal küpü aldım. Popoma bir tokat atıyor ve tatlımızı yedikten sonra duş almam gerektiğini hatırlatıyor.

Louis'in çalışma odasının kapısı açık ve ben yanından geçerken Bayan Holloway boğazının arkasından onaylamayan bir ses çıkartıyor. Bu kez iğnesi beni rahatsız etmiyor. Onun ne düşündüğü kimin umurunda. Bu geceden sonra gitmiş olacağım.

Ama şimdilik, onu içimdeki her şeyle seveceğim. Yaratacak bir ömür boyu anılarım var.



"HEY, yatak odamızın yargılamaya kapalı bir bölge olduğunu sanıyordum," diye takılıyor.

Sırtım yatağa çarpıyor.

"Şu anda seni çok sert bir şekilde yargılıyorum," diyorum aşkıma. "Beni henüz öpmedin."

Gözleri parlıyor. "Ve sen beni öpmedin." "O zaman neden birbirimizi öpmüyoruz?"

Coşkuyla "Harika bir fikir!" demeden önce bir saniye düşünmüş gibi yapıyor. Dudakları benimkileri buluyor ve bu bir cennet. Onu öpmeyi seviyorum, dudaklarımızın ve dillerimizin birlikte kaymasını, ıslanmasını, ısınmasını ve hatta dişlerimizi kemirip emmemizi seviyorum ve bunun son öpüşmelerimizden biri olduğu düşüncesini kendime zorla kabul ettiriyorum.

"Dondurma eriyor," diye mırıldanmayı başarıyorum derin, uyuşturucu öpücükler arasında.

"Öyle mi?" diyor dalgınca, dudakları boynumda bir yol açıyor. "O zaman boşa gitmesine izin vermek ne yazık."

Öpüşürken üniformamın düğmelerini açmayı başarmıştı ve şimdi dantelli göğüslerim ortaya çıktı, meme uçlarım neredeyse dantelden dışarı fırlayacaktı. İnce kupları aşağı doğru itiyor ve sert, uzamış meme uçlarımın ilgisini talep ettiğini görünce hırlıyor. Ancak hemen ilgilenmek yerine yan masadaki tatlı kâselerine uzanıyor. Niyetini anladığımda amım kremlendi.

"Hmmm, tatlıyı kaçırdığıma göre, sanırım bir dondurma havasındayım." Bana yaramaz bir sırtış fırlatıyor ve ben kıvraniyorum, vücudumdan doğrudan amıma doğru ihtiyaç duyuyorum.

Thom bir kaşığa biraz dondurma koyuyor ve dikkatlice göğsümün ucuna bir topak bırakıyor. Buz gibi bir hisle nefesim kesiliyor, bu da beni daha da azdırıp ıslatıyor. Daha sonra parmağını kullanarak eriyen dondurmanın üzerine biraz krem şanti sürüyor ve ardından soğuktan koyu pembe bir renge bürünen meme ucuma bal damlatıyor.

"Oh ne kadar güzel," diye mırıldanıyor, "ve üstünde de kocaman kırmızı bir kiraz var. Tadına bakmak için sabırsızlanıyorum."

Eğilip meme ucuma yapışıyor ve kuvvetle emiyor, göğsümün olabildiğince büyük bir kısmını ağzına alıyor. Zevkten neredeyse çığlık atacaktım, ellerim çarşaflarını pençeliyordu. Göğsümü yüzüne doğru daha da itiyorum ve göğüslerimin arasındaki kolye hafifçe sallanıyor

yüzüne karşı. Dili ağzındaki etin etrafında dönüyor, kremi ve balı yalayıp yutuyor ve ben şimdiden boşalmaya hazırım.

"Thom!" Neredeyse hıçkırarak ağlıyorum. Ağzıyla çekip çekiyor, uzun çekişler yapıyor ve meme ucumun dışarı çıkmasına izin vermeden önce dişleriyle ucunu hafifçe kazıyor ve sonra tekrar emiyor. Beni şehvetten tamamen çıldırtıyor. Bir elini külotuma sokup kaygan kıvrımlarıma sürtünerek klitorisimi sıyrana kadar pantolonumun düğmelerini açtığının farkında bile değilim. Sert bir sürtünme ve ben sertçe boşalıyorum, zevk vücudumda patlıyor.

Kalçalarım elini sıkıca kavıyor, onu hapsediyor ama bu onu durdurmuyor. Parmakları sırlıslam yarığımı bulana kadar aşağı kayıyor ve iki parmağını yukarı doğru itiyor, pompalamadan önce hafifçe kıvrıyor, zevkimi uzatıyor. Artçı şoklar içimde yuvarlanırken inliyorum. Elini sürerken göğsümü sertçe emmeye devam ediyor, amım her sallanma hareketinde parmaklarını sıkıyor.

Sonunda göğsümün ağzından kaymasına izin verirken parmakları içimde derinlerde kaldı. Elinin kaşıkla oynamasını şaşkınlıkla izledim ve bu işkenceyi diğer göğsümde de tekrarlayacağını fark ettim.

"Bana da biraz bırakmayı unutma," diye gevelemeyi başarıyorum.

"Karnımı doyurana kadar olmaz," diyor Thom, gözleri şehvetle kararmış. Bu ima karşısında ağzım kuruyor ve iç kaslarım tepki olarak geriliyor ve sıkılıyor. Thom parmaklarını yavaşça kaygan etimden çekiyor ve bakışlarını tutarak ıslaklığımı elinden emiyor. İnliyor ve şöyle diyor: "Tanrım, tadın çok güzel. Amından bal ve krema yalamak için sabırsızlanıyorum."

Zaten tamamen harap olmuş durumdayım, ama bu onunla son gecemse, asla bitmesini istemiyorum. "Sadece bekle," diye mırıldanıyorum, dudaklarımı şehvetle yalayarak. "Turnabout adil bir oyundur."



VÜCUDUMUN ağrıyabileceğini bilmediğim yerleri ağrıyor ve kaslarım kurşun gibi ağırlaşıyor. Aslında aletimin düşmediğine şaşırdım. Birbirimizden çıkardığımız orgazmların sayısını unuttum ve dondurma çoktan eridi, pek bir şey kalmadı. Hemen hemen tüm tatlıyı birbirimizden yedik ve en sevdiğim ters cowgirl de dahil olmak üzere mümkün olan her pozisyonda sikiştik.

Pen ve benim geçirdiğimiz geceden sonra ölü gibi uyuyor olmalıydım. Sanırım öyleydim de, bu yüzden beni neyin uyandırdığından emin değilim. Bir an hareketsiz yatıyorum, Pen'in bana sarılırkenki sıcak bedenini hissetmek istiyorum ama birkaç saniye sonra bu gerçekleşmiyor, ben de ona doğru ilerliyorum, bir kolumu uzatıyorum. Soğuk çarşaflardan ve yanımdaki boş yerden başka bir şeye dokunmuyorum. Gözlerimi açıyorum ve başımı çeviriyorum - karanlıktan başka bir şey yok.

Kalem gitti.

CHAPTER TEN

PEN



ODAMA NASIL DÖNDÜĞÜMÜ HATIRLAMİYORUM AMA BİR ŞEKİLDE Kendimi yatağımda oturmuş, duvardaki tabloları boş boş bakarken buluyorum. Bavulum toplanmış ve kapının yanında hazır. Şafağın en ufak belirtisi gece gökyüzünü siyahtan pembe bir griye çeviriyor. Yeterince zorlarsam, şafak onları uyandırırken bahçe kuşlarının kanat çırpışlarını duyabileceğime yemin edebilirim.

Yakında yanımda tek bir bavul ve anılarımdan başka bir şey olmadan ayrılacağım. Kendimi acıya hazırlıyorum ama tek hissettiğim boğucu bir uyuşukluk. Garip hissettiriyor ama bunu hoş karşılıyorum, bu geceyi ve sonraki günleri atlatmamı sağlayacağını umuyorum. Thom'suz günler.

Peri masalı bitti ve benim için mutlu son yok.

Ağır kolyeyi parmaklıyorum. Som altın ve oldukça ağır olan bu kolye, Matlavia'dan uzakta yeni bir hayat kurmama yardımcı olacak. Sık sık düşündüğüm gibi ondan kurtulmadığım için şimdi memnunum.

Birden kapı çarparak açıldı. Thom açıklıkta belirliyor, sanki odama kadar koşarak gelmiş gibi göğsü kabarıyor. Onu görünce uyuşukluğum dağılıyor ve kalbimin olması gereken yerdeki acı verici boşluğa bakarak nefes nefese kalıyorum.

Thom kapının yanındaki bavulu fark ediyor. Gözleri neredeyse terk edilmiş odayı bir çırpıda tarıyor. "Dün gece senin veda sevişmen miydi?" diye soruyor öfkeyle. "Sana Callista'yla evlenmeyeceğimi söylemiştim."

Boğazımdaki yumruyu zar zor yutabiliyorum. "Bu Callista'yla ilgili değil. Matlavia ile ilgili. Ülkenizle ilgili. Kraliyet topraklarının ötesinde yaşayan ve herkesin ailesini beslemesini, iyi bir eğitim almasını ve makul bir yaşta emekli olmasını sağlayacak yasaları ve kararnameleri çıkarması için kraliyet hanesine güvenen üç milyon insanla ilgili. Eğer borçlarınızı ödeyemezseniz, Matlavya'yı nesiller boyu sürececek bir depresyona sürüklersiniz."

Thom'un yüzündeki ifade o kadar öfkeliydi ki neredeyse ağlayacaktım. "Bana güvenmiyorsun, değil mi? Playboy Thom'un bu sorunu kendi başına çözebileceğini düşünmüyorsun."

Sesindeki ıstırap beni ayağa kaldırıyor. Kendinden şüphe etmesine izin veremem. Şimdi olmaz. Şu anda kendine ve ülkeyi ileriye götürebileceğine inanması gerekiyor.

Göğsünü öpebilecek kadar yaklaşıp kadar yürüyorum. Elimi yüzüne götürmek ve gözleri benimkilerle buluşana kadar aşağı eğmek istiyorum. Gülümsemek istiyorum ama dudaklarım o kıvrımı oluşturmıyor. Yüzünü nazikçe okşamak ve bu son kez değilmiş gibi davranmak istiyorum. Ama bunların hiçbirini yapmıyorum.

Bunun yerine çenemi yukarı kaldırıyorum, kalbimin etrafına tuğladan bir duvar örüyorum ve öfke maskemi indiriyorum. "Senin kraliçen olmak istemiyorum, Thom. Bu nankör bir iş ve dünyadaki tüm orgazmlar beni maruz bırakacağın sefaleti telafi edemez. Annen mutsuzun da ötesindeydi. Bu hayattan kaçmak için öldü. Baban başka kadınların peşinde koşarken öldü. Benim istediğim son bu değil."

Eğilip bavulumu alıyorum, zayıf ve titreyen kolumun onu tutabilmesine içten içe şaşıyorum.

Thom beni anlamaya çalışıyor. Yalan mı söylüyorum? Gitmeme izin vermesi için bir hikaye mi uyduruyorum? Yoksa doğruyu mu söylüyorum?

Onu ikna etmek zorundayım. "Biz artık çocuk değiliz. Sizin odalarınızda herkesten saklanarak oynayamayız."

"Oynamak istemiyorum ve saklanmak da istemiyorum. Alternatiflerim var. Suttonlar taca erişmek isteyen tek paralı aile değil."

"Erişimi satmak istemiyorsun, Thom. Dün gece, seninle konuşmak için saatlerce bekleyen dilekçe sahipleriyle bile görüşmedin."

Güzel ağzı inceliyor. "Lütfen, sadece sosyal medyada paylaşmak için bir selfie istediler. Ayrıca, normal çalışma saatleri içinde erişim sağlayabilirler."

"İşler böyle yürümüyor ve sen de bunu biliyorsun." Sinir bozucu derecede kalın kafalı davranıyor. "Tüm skandal paçavraları senin dışarıda parti yaptığina inanırken, sen bağlantılar kuruyordun, hikayeleri tohumluyordun, böylece halk Stephen yerine seni inceleyecekti. Stephen da Matlavia'ya yeni işler getirmek için sürekli olarak dünyanın dört bir yanındaki etkinliklere katılıyordu. Bu günde yirmi dört saat, haftada yedi gün süren bir iş. Eğer daha kolay olsaydı, Stephen ayrılmazdı."

"O yüzden kal ve benimle çalış."

"Nasıl kraliçe olunacağı hakkında hiçbir şey bilmiyorum Thom. Yanında dünyanın bu kısmının nasıl işlediğini anlayan birine ihtiyacın var. Sirke ve su solüsyonunun camları herhangi bir ticari üründen daha iyi temizlediğini, halı ve koltuklardaki karbonatın kötü kokuları yok edeceğini biliyorum. Diş macununun spor ayakkabılarını kutudan yeni çıkmış beyazlığına kavuşturduğunu biliyorum. Dünyadaki tüm devlet başkanlarının unvanlarını bilmiyorum. Hangi yöne ve ne kadar eğilmem gerektiğini bilmiyorum. Bir dansı bile nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Gitmemi engellemek istiyor ama bunu güç kullanmadan nasıl yapacağını bilmiyor. Ve bana asla zarar vermez. Nesillerdir bu odalara serilmiş pelüş halının üzerinde bacaklarımı hareket ettirmeye zorluyorum. Kapıda geri dönüyorum. "Sonunda birlikte olmazlar."

"Kim?" diye sorar.

"Henry ve Clare. Bilmeni istedim çünkü onların kitabını bitiremeyecektik ama onlar birlikte olmayacaklar. Sonsuza dek mutlu son değil."

"O zaman bitirmediğimize sevindim," diye yanıtlıyor.

"Ben de." Derin bir nefes aldım ve dışarı çıktım.



Frederick Dükü'nün odasına girmek yeterince kolay. Hizmetçiler gerçekten her yere girebilir, özellikle de ellerinde bir tepsi varsa. Kimse yiyecekleri geri çevirmez.

"Şunu masanın üzerine koy," diye emrediyor tıraşlı adam gazetesinden başını kaldırmadan.

Yumurta beyazı, avokadolu tost ve smoothie karışımından oluşan tepsiyi çizgili berjer koltuğunun yanındaki küçük cam masaya koydum.

Suttonlar'a sarayın doğusundaki göle bakan muhteşem bir oda verilmişti. Henüz erken ama Zoya'ya göre Dük güneşle birlikte doğmuş. Callista ortalıkta görünmüyordu ve sipariş edilen kahvaltı tepsisi tek bir porsiyon içindi.

Artık boş olan ellerimi birbirine sürtüp derin bir nefes aldım. Saraydan çıkıp uzun servis yolundan aşağıya, tüm personelin giriş çıkış yaptığı yan kapılara doğru yürümeye niyetliydim. Bavulum hâlâ personel giriş kapısının hemen dışında duruyor.

Ama gidemezdim. Thom için son bir şey yapmadan olmazdı. Onun Matlavia Kralı olmak için en iyi şansa sahip olmasını istedim, bu da Callista'nın bileğine zincirlenmemesi veya Frederick Dükü'nün parmağı altında yaşamaması anlamına geliyordu. Uygun bir gelin olmadığımı biliyorum ama Callista da öyle. Kötü ruhlu, bencil ve zaman zaman zalim biri ve babası da aynı kumaştan. Bu ikisi eninde sonunda Matlavia'yı yok edecek, bu yüzden onlardan kurtulacağım. Kendim için değil, ülkem ve aşkım için.

Boğazımı temizliyorum.

"Ne oldu?" diye tersliyor ve elindeki kâğıdın bir köşesini katlayarak bana doğru sinirli bir bakış fırlatıyor.

Gömleğimin altındaki zinciri çekiştiriyorum ve kolyeyi çıkarıyorum. "Annem bana babamın kim olduğunu ben on yaşımdayken söyledi. Bilmek için yeterince büyük ve sır saklamak için yeterince yaşlı olduğumu düşündü."

Dük'ün gözleri bir an için açılıyor - annemin uzun zaman önce paylaştığı ve benim hayatım boyunca yarı şüpheyile yaklaştığım şeyi doğrulamaya yetecek kadar uzun bir süre. Kendime biraz daha güvenerek ayağa kalktım.

"Bunun benimle ne ilgisi var?" diye alay ediyor sperm başışçım.

"Bu, Matlavia Kraliyet Hanesi'nden bir hizmetçiden olan gayrimeşru kızın olduğum anlamına geliyor. Ona bakmadın. Onu eğitmedin. Babalık görev ve sorumluluklarının hiçbirini üstlenmedin."

"Kimin umurunda?" diyor ama saç çizgisinin etrafında terliyor. Bu tür bir bilgi ona zarar verebilirdi. Onu mahvetmez ama Matlavya halkı arasındaki itibarını ve duruşunu zedeler.

"Pek çok insan olurdu. Yerel ve uluslararası gazetelerde haberler çıkacaktı. Callista ve benim büyürken yan yana çekilmiş fotoğraflarımız olacaktı; o özel okullarında ya da sizin özel jetlerinizde, ben ise annemin arkasında bir kova temizlik suyu taşıırken. Manşetler yaratıcı ve sonsuz olacak. İnsanlar ellerinin arkasından fısıldayacak. Bir odaya girdiğinizde kimin sizin hakkınızda konuştuğunu ve ne dediğini asla bilemeyeceksiniz. Aileniz yıllarca utanç verici dedikodulara konu olacak."

Frederick'in beti benzi atar ve elindeki kâğıt şingirdamaya başlar. "Sen de aşağılanacaksın."

"Pek sayılmaz. Kötü üvey baba ve üvey kız kardeş tarafından kötü muamele gören zavallı Külkedisi olacağım. İnsanlar

benim için üzü."

"Bu hikaye yedi günlük bir mucize olacak. Dügün gerçekleşir gerçekleşmez kimse sizi hatırlamayacak."

"Edecekler çünkü basını sürekli arayıp hikayemi hatırlatacağım. Onlara yulaf ezmesi yemeye zorlandığımı söyleyeceğim-"yulaf ezmesinin ne olduğunu bilmiyorum ama kulağa korkunç geliyor-"ve temizlik bezlerinden yapılmış giysiler"-tüm giysilerimi saray sağlıyordu. Çok iyi giyinen küçük bir hizmetçiydim ve bir saman yığınının üzerinde uyurdum." Bu biraz fazla abartılı olabilir ama Frederick Dükü kelimelerimle çizdiğim korkunç tabloya o kadar kapılmış ki itiraz bile etmiyor.

Kağıdını ikiye böldü ve ayağa kalktı. Bana doğru yaklaşıyor ama içim titrese de bir santim bile geri adım atmıyorum.

"Onun yerine tahta çıkmaya hakkın olduğunu mu düşünüyorsun? Seni kabul etmiş olsaydım, sunakta Callista değil de sen mi olacaktın? Bu mudur yani?"

Öne doğru eğiliyor ve korkunç bir sabah nefesi dalgası neredeyse beni deviriyor. Dizlerimi kilitliyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır. Taht umurumda değil. Thom'un bir seçeneği olmasını istiyorum, seçeneği olmadığı için bir şeye zorlanmasını değil."

"Ne kadar asilsin," diye alay ederek kolyemi kapmaya çalışıyor.

Elinden zorlukla kaçarak geri dönüyorum. Kapıya doğru koştum ve kapıyı yarıya kadar açtıktan sonra, "Bir taşın duygusal gücüne sahip olduğun için bunu fark edemezsin ama bu aşk," dedim.

Uzun zamandır hayatıma musallat olan adamın yüzüne kapının arkamdan çarpmasına izin verdim. Ama artık değil.

CHAPTER ELEVEN

THOM



LOUIS ÇALIŞMA ODAMIN KAPISINI USULCA ÇALIYOR.

"Ne?" Homurdanıyorum, daha fazla dilekçeyle uğraşacak halim yok. Pen saraydan ayrıldı, lanet olsun ona ve Louis yerini tespit etmediyse hâlâ onu bulmaya çalışıyor olmalı.

Boğazını temizledikten sonra, "Özür dilerim Majesteleri, rahatsız edilmek istemediğinizi biliyorum ama-"

Kapı aniden gürültüyle açıldı ve Frederick, itiraz eden Louis'i kabaca iterek içeri girdi. "Thomas, seninle konuşmamız gerek!"

Gerçekten mi? Kaşımı kaldırıyorum. Konuşmamız gereken tek şey onun Callista'yla evlenmem konusundaki hayallerinden vazgeçmesi. "Ne hakkında, dua et?"

"O hizmetçiyi kızım olduğunu iddia ederek bana göndermenin seni evliliğinden kurtaracağını sanıyorsan bir daha düşünsen iyi edersin!"

Bu da ne böyle? "Açıkçası, neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok."

Frederick bana parmak sallayacak kadar küstahlaştı. "Beni kandırabileceğini sanma, seni küçük pislik. Annesini sikmiş olmam onun benim kızım olduğu anlamına gelmez ve eğer bunca yıldır sarayınızda saklanıyorsa eminim yalanlarını her yere yaymıştır-"

Ne dediğini anlamaya çalışarak araya giriyorum. "Bir saray hizmetçisinin kızınız olduğunu mu iddia ediyorsunuz?"

O lanet parmağını yine sallıyor. "Böyle bir şey iddia etmiyorum, kanıtım yok!"

Sallanan parmağındaki mühür yüzük tam karşımda duruyor ve armaya bakarken gözlerim kısılıyor. Tanıdık görünen bir arma; daha dün gece Pen'in göğüslerinde zıplayıp beni cennete götürürken kolyenin üzerinde gördüğüm bir arma...

"Hizmetçi neye benziyordu?" Frederick'in küfürlerini yarıda keserek söylüyorum.

Frederick kaşlarını çatıyor. "Sanki bilmiyormuşsun gibi - uzun sarı saçları, büyük mavi gözleri var, annesine çok benziyor."

Kalem. Ellerim sıkıştı. O olmalı. Bekle, Pen Frederick Dükü'nün gayrimeşru kızı mı? Neden bana hiç söylemedi?

"Yani düğün planlarından vazgeçmem için bana şantaj yapabileceğini sanıyorsan, aklını kaçırmışsın!" Frederick kabadayılık taslıyor ama gözlerindeki korkuyu görebiliyorum. Skandal çıkmasını istemiyor, bunu söyleyebilirim - skandal yeterince büyükse kraliyet bağlantıları bile onu kara listeye alınmaktan kurtaramaz. Sensensia Prensesi Caroline ile yaptığım telefon görüşmeleri bana onun yeni bulduğu konumunun zayıf bir zeminde olduğunu söyledi.

Frederick skandalı önemsediğimi sanıyorsa, aksini öğrenmek üzere.

"Pen'in senin kızın olmasına oldukça üzuldüm," diyorum sohbet edercesine. "Çünkü bu, onunla evlendiğimde hâlâ akraba olacağımız anlamına geliyor."

Frederick sözlerim karşısında ilginç bir eflatun tonuna büründü. "Neden, seni aşağılık piç, seni mahvetmeyeceğimi ve kredi çağırmayacağımı düşünüyorsan-"

"Devam et, kredileri çağır. Yine de Callista'yla evlenmeyeceğim."

"Matlavia'yı iflas ettireceksin!" Frederick şimdi çok terliyor. "Bir parça kış için ülkeni mahvedecek misin?"

Öfke içime akıyor ve ellerim yumruk oluyor. Suratına yumruk atmak için can atıyorum ama yapamayacağımı biliyorum, bu oyunu sonuna kadar götürmeliyim. Mantıklı tarafına hitap etmeye çalışıyorum. "Bir çözümüm var ve hepimizin çok para kazanacağı bir çözüm. Borç verdiğiniz paranın bir kısmı, dünyanın geri kalanına daha fazla işlenmiş lityum tedarik edebilmemiz için çıkardığımız hammaddelerin rafine edilmesine harcanıyor. Lityuma büyük bir talep var ve biz en büyük varlığımızı ham olarak elden çıkararak gerçek zenginlik fırsatlarını kaçıırıyoruz."

"Bu endüstrileri kendim geliştirebilirim," diye alay ediyor Frederick. "Kraliyet madencilik izni olmadan olmaz."

"Callista bunu benim için yapacak."

"O kraliçe değil. Asla kraliçe olamayacak."

Bana kavgacı bir şekilde bakıyor. Tamam. Sert oynamak istiyor. Hadi gidelim. "Matlavia'yı iflas ettirirsen, kendini de iflas ettirirsin. Ayrıca Matlavia halkı beni evlendirmek için şantaj yaptığını öğrendiğinde tüm ailen dışlanacak. Kraliyetle olan ilişkin sayesinde kurduğun tüm o yeni bağlantılar?" Parmaklarımı şıklatıyorum. "Puf. Hepsi gitti."

Frederick'in gözlerinde farkındalık beliriyor ama hâlâ savaşacak kadar öfkeli. Ona söylediklerim doğru olsa da, bunu soğukkanlı ve mantıklı bir şekilde düşünmek için yeterince zamanım oldu. Borç isterse kendini iflas ettirir ve para ve kraliyet bağlantıları olmadan Frederick ve Suttonların geri kalanı eski dostları tarafından dışlanmanın nasıl bir his olduğunu çok çabuk öğrenecekler. Birçok masadaki yeri kolayca kaybolacaktır.

Frederick'in yüzünde çirkin bir kaş çatma beliriyor, bu yüzden henüz bitmediğini biliyorum. "Birlikte mahvolacağız."

Bir boğaz temizleme sesi ikimizin de başını döndürüyor. Louis açık kapının yanında dikkatle donuk bir yüzle duruyordu. Kahretsin, kapının bunca zamandır açık olduğunu fark etmemiştim ve yüzündeki dehşet ifadesinden

Frederick'in de yüzüne bakmadı. "Bay Anson Hou ve Bayan Nicole Hou ikinizle de konuşmak istiyor."

Baba ve kız odaya dalıyorlar ve yüz ifadelerinden ikisinin de konuşmalarımızı yeterince dinledikleri anlaşılıyor. Bu sefer Louis kapıyı arkalarından kapatıyor, küçük gıcık.

Anson Hou seçkin görünümlü bir adamdır ve genellikle çok çekingen bir tavır sergiler, bu yüzden onu öfkeden neredeyse mosmor görmek oldukça şaşırtıcıdır. "Majesteleri, ne duyduğumu biliyorum ama lütfen bana yeni kralımıza kızınızla evlenmesi için şantaj yapmaya çalışmadığınızı söyleyin!"

Bu beklenmedik saldırı karşısında Frederick tabii ki kendisi saldırıya geçer. "Lanet olsun, şantaja uğrayan benim! Ben sadece kralın evlilik anlaşmasından kaçmaya çalışmadığından emin olmaya çalışıyorum!" Bana dönüyor ve o lanet parmağını yine sallıyor. Sadece kırılmasını istiyor. "Evlilik planlarını bozmak için sevgilisinin benim kızım olduğunu iddia etmesini sağlamaya çalıştı!"

Nicole'ün nefesi kesiliyor ve Pen'den bahsettiğini anladığını biliyorum. Ama babası bunu kabul etmiyor. Başını sallıyor. "Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum, tek bildiğim onursuzca davrandığın ve kredileri iptal edersen bunun bankaların çıkarına olmayacağı. Sutton bankalarının yönetim kurulunun bir üyesi olarak benim görevim güvensizlik oyu istemek ve sizi yönetim kurulunda değiştirmek olacaktır."

Bu kesinlikle ilginç bir gelişme. Sırtışıma gizliyorum ama Nic'e yan gözle bakmaktan kendimi alamıyorum. O da bana gizli bir başparmak işareti yaptı.

Frederick, Bay Hou'nun onaylamayan bakışları altında solup gider. Yönetim kurulunun en güçlü üyesinden gelen bu tehdit, sonunda mantıklı düşünmesi için yeterli olur.

"Peki," diyor öfkeyle, "kredileri iptal etmeyeceğim, ama temerrüde düştüğün anda beş parasız kışına yapışacağım."

Hou Baba sakince, "Kredileri sizden hazine artı yüzde üçten satın alacağım," dedi.

"Hazine artı beş," diye karşı çıkıyor Frederick.

"Hazine artı üç ve aristokrat unvanınızı ve Güney Ceramine'deki evinizin kira kontratını koruyacaksınız," diye araya girip telefonumu kaldırıyorum. Son bir gündür peşinde koştüğüm bilgi nihayet gelmişti. "Toprak bağışınızın orijinal şartlarına göre, mülkünüzün doğrudan sahibi değilsiniz. Bunun yerine, kraliyetin isteğine göre yenilenebilir bir kira sözleşmesi." Şah mat, orospu çocuğu.

Hou başını sallıyor. "Hazine artı üç olacak. Adamlarıma evrak işlerini hazırlatacağım."

Frederick'in kabul etmekten başka çaresi yoktur. Karmakarışık bir küfürle odadan dışarı fırladı. Rahatlama ve sevinç üzerine çöküyor ve Nic ile beşlik çakmamak için kendimi zor tutuyorum. Nihayet, nihayet özgürüm. Pen, senin için geliyorum.

Hou Baba başını sallıyor ve bana dönüyor. Ona sarılmayı çok istiyorum ama kendimi tutuyorum. Ona ciddi ve minnettar bir selam veriyorum. "Teşekkür ederim, Bay Hou. Kraliyetin tüm minnettarlığına sahipsiniz. Size borçluyuz."

Anson Hou uzun bir süre bana baktı ve hafifçe gülümsedi. "Sanayi sektörümüzü canlandırma hamlesine öncülük edenin siz olduğunuzu fark etmemiştim. Gerçek derinliğinizi keşfettiğime sevindim, Kral Thomas. Bu arıtma işine yaptığım yatırıma iki katına çıkaracağım. Belki bugün öğle yemeğinde bu konuyu daha detaylı konuşabiliriz?"

Mali açıdan daha bağımsız bir Matlavia mı? Bay Hou'ya sadece sarılmak değil, onu öpmek de istiyorum ama buluşma beklemek zorunda. "Sizinle görüşmeyi çok isterim ama en erken yarın müsait olabilirim." Ve bu lanet bir fedakârlık çünkü önümüzdeki ay Pen'le yatakta olmayı tercih ederim.

"Hadi baba. Annem Paris'e gitmek için sabırsızlanıyor. Neden gelecek hafta buluşmuyorsunuz?" Nic, tatlı kalbi sağ olsun, babasını odadan dışarı çıkarır.

Taht güvende, Matlavia halkı emniyette olduğuna göre, tamamlamam gereken tek bir görev kaldı.

"Louis!" Bağırıyorum.



ODA 312.

Louis'in verdiği oda anahtar kartını parmakladım. Kralın Matlavia'daki ayrıcalıkları arasında hiçbir kapının ona kapatılmaması da var. Bu muhtemelen genel olarak iyi bir politika değil ama bugün bunun için minnettarım.

Kapıyı çalsam Pen'in cevap vereceğini sanmıyorum ve onu suçlamıyorum. Bu benim hatam. En başından beri ona olan aşkımı açıkça ifade etmeliydim. Bunun yerine, Matlavia'daki herkesi bir saray oda hizmetçisi ile prens arasındaki ilişkinin tamamen uygun olduğuna ikna edeceğini düşündüğüm aptalca bir komplo tasarladım. Kendimi savunmam gerekirse, bu planı yaptığımda on altı yaşındaydım ama neredeyse on yıl oldu. On yıl boyunca onu sevmiyormuş gibi davrandım. Onun yerinde olsaydım, Frederick ve Callista fiyaskosundan çok önce çekip giderdim.

Sözler onun fikrini değiştirmez. Sadece eylemler.

Anahtarı kapının önüne atıyorum ve kırmızı ışığın yeşile dönmesini izliyorum. Gitme vakti geldi.

"Özür dilerim. Rahatsız etmeyin levhasının açık olduğunu sanıyordum," diyor Pen, saray kapılarına giden büyük caddeye bakan pencere kenarındaki tüneğinden.

"Sen yaptın," diye cevap verdim.

Pencereden uzaklaşıyor ve şaşkınlıktan neredeyse banktan düşüyor. "Sen," diye haykırıyor.

Üzerinde rahat bir kot pantolon ve sarı saçlarını daha da altın sarısı yapan güzel mavi bir bluz var. Üzerindeki her şeyi yırtmak için sabırsızlanıyorum.

"Ben." Kapıyı arkamdan kapatmaya zahmet etmedim. Birazdan iki elim de dolu olacak. "Çok güzel görünüyorsun."

"Neden buradasın?" Ayağa kalkıyor.

"Seni eve götürmek için." Odaya bir göz attım. Yatağa dokunulmamış. Bavulu köşede duruyordu. Bavulunu açmaya zahmet ettiğini sanmıyorum. Bu benim işimi kolaylaştırıyor. Ben onu buradan çıkarır çıkarmaz Louis gelip eşyalarını alabilir. Gerçekten.

Aramızdaki mesafeyi üç adımda kapatıyorum ve onu kollarıma alıyorum.

"Ne yapıyorsun? Bırak beni." Ellerimi itiyor.

Sadece onu daha sıkı kavıyorum. Etrafımda dönerek kapıya doğru yürüyorum. "Dediğim gibi. Seni eve götürüyorum."

Salonda dolaşan birkaç ilgili izleyiciden daha fazlası var. Burada olduğum haberi hızla yayıldı. En dikkat çekici arabamı sürdüm, otelin lobisinin kapılarını açtım ve "Ben geldim, kralınız" diye anons ettim.

Kimse aval aval bakmasaydı hayal kırıklığına uğrardım.

Dedikodunun kirli bir mutfaktaki kızgın yağ ateşi gibi yayılacağına güvenmiştim. Pen, "Thom, beni hemen yere bırak," diye bağırıyor.

Kıyıya vurmuş bir balık gibi.

"Olay çıkarıyorsun, sevgilim."

Donup kalır ve etrafına bakar, ilk kez tüm izleyenleri fark eder.

"Asansörü çağırır mısınız?" Şapka takan, harita taşıyan bir turiste soruyorum.

Bir eli telefonuna yapışık olan adam zıplayıp asansörün aşağı düğmesine basıyor.

Pen, söyleyeceği her şeyin bize doğru çevrilmiş düzinelerce kamera tarafından kaydedileceğini fark etmeden önce ağzını birkaç kez açıp kapatıyor.

"Tebaanız için gülümseyin," diye fısıldıyorum saçlarına.

"Seni öldüreceğim," diye mırıldanıyor ağzının kenarından.

"Kral katili olmanın yasal cezası nedir?"

"Bu yatağıma zincirlenmiş bir yaşam cezası. Kendini hazırla." Zil çaldı ve bindim.

Bize katılmak için bir telaş var ama başımı sallayınca kalabalık duruyor. "Bu yolculuğu bize bırakırsanız, son derece minnettar olacağım."

Kimsenin aklı başına gelmeden kapılar kapanır.

Seyirciler gittiği anda Pen kıvranmaya başlar. "Artık beni bırakabilirsin."

İyi ki spor yapıyorum yoksa ona tutunamazdım. İsteksiz ve bocalayan birini taşımak kolay bir iş değil. Neyse ki ben buna hazırım. "Hayır. Seni bir daha asla bırakmayacağım. Bak bırakırsam ne olur. Saraydan kaybolursun."

Dilimi ağzımın damağına dayadım. "Sutton koltuğunu ondan alacağımı söylediğimde Frederick'in morun o güzel tonuna dönüşünü görmedin bile. Oldukça eğleneliydi. Bence bundan büyük keyif alırdın."

Hareket etmeyi bırakıyor. "Bunu yapabilecek gücün var mı?"

"Kralın pek çok gücü var, sevgilim. Daha sonra bunların tam bir gösterimini alacaksın."

Asansör kabini durdu ve ben süzülerek çıktım. Artık solucan gibi kıvrılmadığı için daha kolay.

"Frederick için endişelendiğim için ayrıldım. Ayrıldım çünkü aramızdaki ilişki yürümeyecek. Matlavia halkı bırakın kraliçelerini, bir hizmetçiyi bile prensesleri olarak kabul etmez."

Otelin lobisi turistlerle dolu. Otel çalışanları, ellerinde kalemle yerde yürüyen bana bakmakla, yürüyebilmem için yolu açık tutmaya çalışmak arasında ikiye bölünmüş durumdalar. Saygılı personele teşekkür etmek için başımı sallıyorum. Pen yüzünü gömleğime gömüyor, sanki kalabalığı göremiyorsa onların da onu göremeyeceğini düşünüyor.

"Bence halkımıza daha fazla kredi vermelisiniz. Benim yanımdaki tahtta iyi ve nazik birini istiyorlar."

Dolu karınlar istiyorlar. Güzel evler ve iyi eğitimler istiyorlar. Birlikte çalışırsak onlara bunları verebiliriz."

"Peki ya bizi kabul etmezlerse?" "Kabul edecekler."

"Ama ya yapmazlarsa?"

"İsteyecekler çünkü ben Matlavia Kralıym ve ben tahtta oturduğum sürece yanımda sadece bir kadın oturacak. Eğer seni orada istemezlerse, o zaman istifa ederim ve yeni bir kraliyet ailesi seçebilirler."

Dışarıya açılan kapılar kayarak açılıyor ve bir gürültü uğultusu bizi çarpıyor. Düzinelerce, belki de binlerce kamera flaşı gözlerimize saldırıyor. Pen'i yere indiriyorum, sert bir kolla beline sarılıyorum ve ona güneş gözlüklerimi uzatıyorum - kameraların parlamasından korunmak için genellikle taktığım gözlükler.

Ancak bugün paparazzilerin karşısına kılık değiştirmeden çıkmam gerekiyor. Ben Matlavia'nın playboy prensi değilim. Hiçbir zaman da olmadım. Birlikte büyüdüğüm bir kıza aşık bir adam oldum. Soyunun ne olduğu önemli değil. Önemli olan tek şey karşılığında beni sevmesi.

Elimi salladım ve tüm kalabalık sessizliğe gömüldü. "Bu sabah tebaam tarafından ne kadar sıcak karşılandım. Hepinizin ne yaptığım ve yanımdaki bu sevimli genç kadının kim olduğu hakkında sorularınız olduğunu söyleyebilirim."

Bir soru patlaması beni vuruyor. Kalem geri çekiliyor. "Geri adım atma yoksa beni canlı canlı yerler," diye mırıldanıyorum ağzımın kenarından. Tahmin edilebileceği gibi, omurgası sertleşiyor.

Mesele kendisi olsaydı kaçabilirdi ama yardıma ihtiyacım olduğunu düşünürse Pen bir aslan sürüsüyle savaşır.

Bir muhabir "Bayan kim ve onu neden otelden dışarı çıkardınız?" diye bağıyor.

"Penelope Lloyd sevdiğim kadın. Pen ve ben sarayda birlikte büyüdük. Çocukken birbirimize aşık olduk ve birbirimizin kalbinden hiç çıkmadık." Bu

Açıklama o kadar şok edicidir ki muhabirler bir an için sessizliğe bürünürler. Sonra soruları hızla gelir.

"Peki ya diğer kadınlarınız?" "O kim?"

"Ne iş yapıyor?"

"Bir hizmetçinin gayrimeşru çocuğu olduğu doğru mu?"

Son soruyu soranı patlatmak için ağzımı açıyorum ama Pen beni kenara itiyor. "Evet, annem hamile kaldığında evli değildi. Merdiven altı bir hizmetçi olarak yetiştirildim ve bugün de bu pozisyondayım. Kraliçe, biz çocukken oğullarıyla oynamama izin verecek kadar nazikti ve birlikte geçirdiğimiz zaman boyunca Thomas ve ben..." Sözüünü kesiyor, cesareti kırılıyor.

Yine araya girmek için ağzımı açıyorum ama Pen kendini toparlıyor. "Majestelerine aşık oldum ve hikâyemizin imkânsız olduğunu bilsem de, birbirimizi sevdiğimiz sürece insanlar arasında hiçbir engel olmadığını göstererek birlikte bu ülke için iyi bir temel oluşturabileceğimize inanıyorum."

Kalbim gurur ve sevgiyle dolup taşıyor. Kendimi durduramayıp başının tepesine bir öpücük konduruyorum. Flaşlar patlıyor ve ardından başka sorular geliyor. Hiçbirine özel bir yanıt vermiyorum. Bunun yerine, hepsine cevap vereceğini umduğum kendi itirafımı yapıyorum. "Başka kadın yok ve hiçbir zaman da olmadı. Sadece bir kızı sevdim, o da bu güzel kadına dönüştü. Aristokrasiden değil, bu doğru. Hayatı boyunca elleriyle çalıştı. Babası onun hayatının bir parçası olmamayı seçti. Ama bunların hiçbiri onu taç giymeye layık kılmıyor. Aslında o daha değerli çünkü madencilerden çamaşırcılara ve ofis çalışanlarına kadar tüm Matlavialıların durumunu anlıyor. Bu dünyada geçimini sağlamamanın zor olduğunu biliyor ve tüm Matlavya'nın masada eşit bir yere sahip olmasını sağlamak için istikrarlı ve yardımcı bir rehber olacak."

Daha çok soru var ama Pen'in enerjisinin düştüğünü hissedebiliyorum. Ayrıca Johan Kraliyet Muhafızlarıyla birlikte geldi ve bekleyen limuzine giden yolu açıyor. Pen'i ileri doğru iterken, başka bir muhabirin seslendiğini duyuyorum.

"Bunun bir hata olduğunu düşünmüyor musun?"

Pen'i yanıma çekiyorum ve muhabir sürüsüne, kameralarına, kayıt cihazlarına ve mikrofonlarına bakıyorum. Onların ötesinde, otel personelinin endişeli yüzlerini ve turistlerin meraklı bakışlarını görebiliyorum. Bu röportajın Matlavya televizyonlarında, internette ve sosyal medyada günlerce, haftalarca ve hatta belki de yıllarca tekrar tekrar yayınlanacağını biliyorum.

"Yaptığım tek hata en başta Matlavyalılara güvenmemekti. Yanlış bir şekilde, onlara Pen'in adıma layık olduğunu göstermem gerektiğine inandım, ama aslında onun elini elimde tutmaya layık olduğumu kanıtlamam gerekiyordu. Ortaya çıkarak ve hepinize karşı dürüst davranarak, Pen'e ve tüm Matlavia'ya kalbine sadık bir adam olduğumu göstermek için ilk adımlarımı atıyorum. Sizi terk etmeyeceğim. Seni terk etmeyeceğim. Sonsuza dek senin yanında olacağım." Elini dudaklarıma götürüyorum ve gözlerimdeki sevginin onun gözlerinde parlamasına izin veriyorum. "İşte ben böyle bir kral olmak istiyorum. İşte ben böyle bir adam olmak istiyorum."

Kalabalık benim heyecanlı sözlerim karşısında sessizleşiyor ve ardından ani bir tezahürat kopuyor. Otel personeli bize gülümsüyor. Tezahüratı alkışlar takip ediyor ve muhabirler de dahil olmak üzere herkes alkışlayıp tezahürat yapıyor. Kalbim kabarıyor ve aniden gözlerime batan yaşları kırıpıştırarak uzaklaştırmaya çalışıyorum. Pen'e bakıyorum. Yüzünde şaşkın bir ifade var ve dudakları titrek bir gülümsemeyle yavaşça kıvrılıyor. Bu çok güzel bir şey. Bana bakıyor ve gülümsemesi o kadar parlak bir hal alıyor ki flaşlardan daha fazla göz kamaştırıyor.

Ağzı hareket ediyor ve kalabalığın gürültüsünden onu duyamasam da ne dediğini biliyorum.

Beni eve götür.

CHAPTERTWELVE

PEN



"THOM! İNDİR BENİ!" ONU İTERKEN ÇILGINCA KIKIRDIYORUM omuzlar. Thom arabadan çıkar çıkmaz beni kollarına aldı ve sarayın merdivenlerinden yukarı taşıdı. Waverly neredeyse bizim için kapıyı açmayı unutuyordu, Thom yanıımızdan geçip giderken o kadar şaşkın görünüyordu ki, gözleri kurbağa gibi şişmiş, donmuş bir Bayan Holloway'in yanından geçip gitti. Personelin çoğunun bizi görmek için büyük koridora koştuğunu görüyorum, nefes nefese ve şaşkın şaşkın. Brande'in kolunu tuttuğu için sevinçten hoplayıp zıplayan Zoya'ya el sallıyorum.

Thom onlara göz kırpıp sırtarak yanlarından geçerken, "Bana haber verseniz iyi olur!" diye bağıyor.

"Sonra görüşürüz!" Söz veriyorum. Çok, çok sonra.

"Lanet olsun, yürüyüşün ne kadar uzun olduğunu hep unutuyorum," diye mırıldanıyor Thom.

"Hey, eğer beni bırakırsan ateşli makyaj seksini unutabilirsin." Tekrar kıpırdanıyorum, bu sefer ciddi bir şekilde. Kaslarında herhangi bir gerginlik ya da nefes alış verişinde bir artış hissetmiyorum ama kendini yaralama riskini de göze almak istemiyorum. Ve kralın dairesine kadar gerçekten uzun bir yol var. "Cidden, beni bırakabilirsin. Söz veriyorum hiçbir yere gitmiyorum."

Onun yerine kolları beni sarıyor ve daha da yakınlaştırıyor. "Bunu unutabilirsin, ben bu hatayı bir kez yaptım zaten. Bir daha asla gitmene izin vermeyeceğim."

Sözleri karşısında kalbim eriyor ve dudaklarımı sert çenesinin alt tarafına bastırarak onu nazikçe yalıyorum. İçinden bir ürperti geçiyor ve neredeyse koşana kadar daha hızlı yürüyor.

Sonunda kralın dairesine varmak üzereyiz ve Louis kapının eşiğinde, deli gibi sırtıyor.

"Günün geri kalanında rahatsız edilmek istemiyorum," diye homurdanıyor Thom. "Bu bir emirdir."

"Anlıyorum, Majesteleri." Louis başını salladı ve arkamızdaki ağır kapıları hızla kapattı.

Thom hiç vakit kaybetmeden doğruca yatak odasına gidiyor ve beni nazikçe yatağa yatırıp hemen üzerine çıkıyor, ağzı beni acilen buluyor. Sanki en son birlikte olduğumuzdan bu yana saatler değil de yıllar geçmiş gibi öpüyor beni ama ben de aynı çaresizliği hissediyorum. Saraydan ayrıldığımda bir daha asla Thom'la birlikte olamayacağımı düşünmüştüm.

Gömleğimin düğmelerini açmaya başlıyor, acelesinden neredeyse yırtıyordu. "Üzgünüm ama bekleyemem," diye mırıldanıyor. "Şu anda senin içinde olmak zorundayım."

Başımı sallıyorum, tişörtünü yırtmak için elimden geleni yapıyorum. "Biliyorum, sen olmazsan ölecekmişim gibi hissediyorum."

Bir şekilde kıyafetlerimizi çıkarıyoruz ve Thom kocaman ve kaya gibi sert, siki kalkıyor ve neredeyse karnına çarpıyor. Bu manzara karşısında içimdeki ihtiyaç zonkluyor ve zaten ağrıyan amım kasılıyor ve daha da ıslanıyor. Sadece ona bakarak boşalacakmışım gibi hissediyorum ve onu içime almak için çaresizim.

"Lütfen, Thom, sana şimdi ihtiyacım var!" Nefes nefese kalıyorum, bacaklarımı açıp parlayan amımı gösteriyorum. Bir inilti ile kendini hızla kalçalarımın arasına yerleştirdi, horozunu yarığıma sürttü, sertçe itmeden önce hazır olduğumdan emin oldu, tamamen gömülene kadar içime derinlemesine. Haykırıyorum, siki beni sınırlarıma kadar geriyor, ama vücudumu eğerek onu teşvik ediyorum.

Thom tereddüt ediyor, emin olmak istiyor. "Tamam mı?"

Ben onu içine sıkıştırırken nefesi kesiliyor. "Evet, sık beni!"

Bana vahşi bir sırtışıla bakıyor. "Kraliçemin emrettiği gibi." Sonra hareket ediyor, her güçlü vuruşta sikini olabildiğince derine sürüyor ve ben buna kesinlikle bayılıyorum. Bacağımı omzunun üzerinden kaldırıyor, beni horozuna daha da açıyor ve dayanamayacağımı biliyorum, çok iyi. Thom dizlerinin üzerinde yükseliyor ve bu hareket popomu havaya kaldırıyor, böylece tam anlamıyla sikini içime sokuyor. Sürtünme bu açıdan inanılmaz hissettiriyor ve vücudumun uzunluğundan Thom'a bakıyorum, büyük horozunun ileri geri gidip geldiği, vücudumu gerdiği ve sahip olduğu yere ve bu inanılmaz derecede erotik bir manzara.

"Çok iyi hissediyorsun," diye inliyorum ve sonra Thom'un klitorisimi ovduğunu hissettiğimde çığlık atıyorum. Vücudumdaki her kas gerilirken ihtiyacım olan tek şey bu, sonra yoğun bir dorukta patlıyor. Kukum Thom'un etrafında sertçe kenetleniyor ve o inliyor, horozu inanılmaz derecede sertleşiyor ve ben onun derinlerde serbest bırakılmasının nabzını hissetmeden önce.

Thom bacağımın omzundan kaymasına izin veriyor ve bedenimin üzerine yığılıyor. Ağırlığını memnuniyetle karşılıyorum, başını göğsüme yaslayana kadar hareket ettikçe onu kucaklıyorum. Thom bu uykulu sessizliği bozmadan önce bir süre uyukluyoruz.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyor Thom ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Bekle, bizim hakkımızdaki fikrini değiştirdiğini mi söylüyor?

Thom'un göğsümden çıkarken çıkardığı homurtuyu duymazdan gelerek doğrulmaya çalışıyorum. "Ne demek üzgünüm? Ne için üzgünüm?"

Thom yanıma oturuyor ve yatak başlığına yaslanıp beni göğsüne doğru uzanmaya çağırıyor. Direniyorum, gözlerinin içine bakmak istiyorum. Pişman olup olmadığını görmem gerekiyor.

Thom yüzümdeki endişeyi görüyor ve usulca iç çekerek dudaklarını alnıma değdiriyor. "Bir playboy gibi görünmek için yaptığım aptalca plan geri teptiği ve hayatımdaki yerinden şüphe etmene neden olduğu için özür dilerim. Özür dilerim.

şimdiye kadar bizi hiç kamuoyuna açıklamadı. Bir kraliçe olmaya layık olmadığınızı düşünmenize cahilce de olsa katkıda bulunduğum için özür dilerim."

Onun sözleri karşısında boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Ah Thom," diye fısıldıyorum. "Senden şüphe ettiğim için aptallık ettim ve ikimizi de perişan ettiğim için ben de özür dilerim."

Elleriyle yüzümü kavıyor, başparmaklarıyla yanaklarımı hafifçe okşuyor. "Frederick'in baban olduğunu bana neden hiç söylemedin?"

Düşüncelerimi toparlayarak dudağımı ısırıyorum. "İlk başta, çünkü bu benim sırrım değildi. Annem bana babamın kim olduğunu söylediğinde gizlilik yemini etmişti. Onu gerçekten sevmişti ve babam ondan bıkip onu görmek için saraya gelmeyi bırakana kadar benzer birçok baştan çıkarıcıdan sadece biri olduğunu fark etmemişti. Ona verdiği kolyenin bir söz olduğunu sanmış, oysa babam hiçbir şey kastetmemiş. Her şeyin bittiğini anladığında hamile olduğunu biliyordu ve onun üzerinde hak iddia ederek başına bela açmak istemiyordu. Ölmeden önce benden de ona sorun çıkarmamamı istedi ve ben de hiç çıkarmadım. Stephen Callista ile nişanlandığında, onun benim üvey kız kardeşim olduğunu bilmek zordu, bu yüzden onun babam olduğunu düşünmemeye çalıştım. Düşündüğümde çok acı veriyordu."

Thom başını sallıyor, bakışlarında sevgi ve anlayış açıkça görülüyor. "Neden onunla yüzleştin?"

"Piç bir kızı olmasının yaratacağı olası skandalın onu korkutacağını ve Callista ile olan nişanını borç istemeden bozmaya razı olacağını umuyordum. Yine de işe yaradığını sanmıyorum." Toplantıyı hatırlayınca omuz silkiyorum. "O kadar da umurunda değil gibiydi."

Burnundan soluyor. "Potansiyel skandalı kesinlikle önemsiyordu ve sanırım tehditlerini yerine getirmeden sonunda ilişkilerini kesmeyi kabul etmesini sağlayan şeylerden biri de buydu." Daha sonra bana buluşmalarını ve Hou Baba'nın oynadığı rolü anlatıyor. Eğer Daddy Hou

Frederick Dükü'nün içindeki kötülük ve Thom'un içindeki iyilik, belki de Nicole'ün onu hayatını erkeksiz yaşamasına izin vermeye ikna etmek için bir mücadele şansı vardır.

"Bana söylemeliydin," diye yakınıyor Thom.

"Ne işe yarardı ki?" Başımı Thom'un çenesinin altına yaslayıp meme uçlarından biriyle boş boş oynuyorum. Burası gerçekten hassas, özellikle de önceki gece onlara yaptığım şeyden sonra ve sikinin kalçama doğru seğirdiğini hissettiğimde sırtıyorum.

"Babam seninle ilgilenmesini isterdi."

"Sevdiklerimle çevrili olmak yerine benden nefret eden insanlarla dolu bir evde mi büyüyecektim? Bana ilk kurbağamı gösteren sen değil de Callista mı olacaktı? Burada, sarayda annemle, seninle ve Stephen'la büyümek harikaydı." Yanağını okşuyorum. "Özellikle de sen. O günleri hiçbir şeye değişmezdim."

"Yine de," diyor huysuzca, ama gerçekten üzgün değil. Nasıl üzgün olabilir ki? Bir elim onun sikine sarılmıştı.

Thom avucunu benimkinin üstüne bırakıp onu hapsediyor. "Bekle, sana sormam gereken bir şey var."

Hâlâ sikini sıkabiliyorum ve avucumun altında hızla sertleşiyor. "Ne?" Onu ovmaya çalışırken dikkatim dağılmış bir şekilde soruyorum.

"Penelope Lloyd, seni hayattan çok seviyorum ve hep seveceğim. Benimle evlenir misin?"

Elim durdu ve gözlerim yüzüne kaydı. "Ne?" Gıcırđıyorum.

Sonra sırtıyor. "Sonunda tüm dikkatini bana vermene sevindim. Bu düşünceni unutma - bana cevap verdikten sonra buna geri döneceğiz. Karım, çocuklarımin annesi olur musun? Kraliçem? Benim yanımda hüküm sürer misin, Matlavia'nın hak ettiğı kraliçe olur musun?"

Ona bakıyorum, gözlerinde hayranlık parlayan bu harika, güzel prence. Ve ona mümkün olan tek cevabı veriyorum.

"Evet. Evet, seni imkansız adam. Ben sevdim

Seni çocukluğumuzdan beri seviyorum ve hayatımın sonuna kadar da seveceğimi biliyorum."

Thom yüzünde kocaman bir gülümseme belirmeden önce sonsuz bir süre bana bakıyor. Kıkırdıyor ve beni öyle bir kavırıyor ki zar zor nefes alabiliyorum ama umurumda değil. Tek umursadığım onun ağzının benimkiyle sevişmesi ve bunun asla bitmesini istemiyorum.

Sonunda öpüşmeyi kesiyoruz ama sadece bir parça ayrılıyoruz. "Bu mutlu sona ulaşacağımız anlamına mı geliyor?"

Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Evet, kesinlikle öyle."

EPILOGUE

PEN



"BU DELİLİK," DIYE MIRILDANDI ZOYA BANA, BİR TABAK DAHA KOYARKEN. pastırmalı karides tepsisi. Portakal bahçesindeki gürültü kulak tırmalayıcı boyutlara ulaşıyor. "Sanki Lithos ormanının ortasındaymışız gibi ses çıkarıyor."

"Biliyorum." Portakala bin kişi doldurmuşuz gibi görünüyor ama sadece birkaç düzine çocuk ve ebeveynleri var. Dürüst olmak gerekirse, düşün bu bebek partisi kadar özenli değildi. Elimi kocaman karnımda gezdiriyorum. Tahtın varisi kıpırdanıyor. "Şunlardan birini bana ver."

Zoya bana bir kürdan uzatmaya başladı ama sonra havada durdu. "Sen karidesten nefret edersin. Discovery kanalında, okyanus tabanını nasıl taradıklarını ve dipteki artıkları nasıl topladıklarını anlatan o programı izlediğinden beri, o çöpleri yemeyi kendine yediremiyorsun."

Onu alıyorum ve iğrenç şeyi ağızıma atıyorum, zevkle inliyorum. "Pastırmaya sarılmış. Pastırma yağının içine doldursan lahana bile yerim. Tanrım, bu çok güzel. Bu işte nasıl bu kadar iyisin?" Peş peşe üç tane daha mideye indirdim.

"Bu tam anlamıyla benim işim. Senin işin de dışarı çıkıp konuklarının arasına karışmak. Artık Hizmetçi Penelope değilsin. Kraliçesin."

"Kraliçe isterse mutfağında saklanabilmeli," diye homurdanıyorum. "Thom kesinlikle kralın ayrıcalığını durmadan etrafta sallıyor." Dün gece Hou'larla akşam yemeğini erken bitirdi çünkü çorbamı yeme şeklinin çok seksi olduğunu ve buna dayanamadığını söyledi. Sanırım bebek yüzünden. Stephen ve Aliyah da dün akşam yemeğindeydi ve gülümsemelerini durduramadılar, hem bizim için hem de genel olarak çok mutluydular. Çekildiği için bir an bile pişman olduğunu sanmıyorum.

"Lezzetli şeylerden söz etmişken, Thom bugün özellikle yenilebilir görünüyor." Zoya yumruğunu ısıyor.

Gerçekten de harika görünüyor. Krem rengi pantolon dar poposunu sarıyor ve bol beyaz gömlek geniş omuzlarını gizlemek için hiçbir şey yapmıyor. Gömleğin kolları, damarlı ön kollarını ve iri ellerini görebileceğimiz kadar kıvrılmış.

İçim zevkten kasılıyor. O eller devasa göbeğimi kaplayacak kadar büyük. O kollar beni taşıyacak kadar güçlü. Bu vücut beni bütün gece ayakta tutacak kadar dayanıklı.

Ona hamile olduğumu söylediğimden beri adam doymak bilmiyor. Beni her köşeye sıkıştırdığında, eteğimi kaldırdığında ve beni en tuhaf yerlere götürdüğünde herhangi bir resmi devlet işini yapabilmesi bir mucize. Artık saray muhafızlarının yüzüne bile bakamıyorum. Thom'la beni o kadar çok sıkıştırdılar ki.

Zoya beni biraz itiyor. Şu anda bir gemiden daha ağır olduğum için beni hareket ettirmiyor ama mesajı alıyorum. Tepsiyi kaldırıyorum.

Bir düzine personel yardıma koşuyor. Onlara el salladım.

"Ama Majesteleri, lütfen bunu taşımama izin verin," diye itiraz ediyor cesur bir uşak.

"Hamileyim, aciz değilim."

"Bırak gitsin. Eğer tartışırsanız, sınıf ayrımlarının ulusumuza nasıl zarar verdiği hakkında bir saatlik bir ders alırsınız ve

Birbirimizi eşit görmek için hepimiz üzerimize düşeni yapmalıyız. Yadda yadda yadda." Zoya gözlerini deviriyor.

"Sözlerimin yerine oturmasına sevindim." En iyi arkadaşşıma bir öpücük kondurduktan sonra tepsimi dışarı çıkarıyorum, arkamda duraksayacağımı bekleyen birkaç endişeli personel var.

Dışarıda öfke çığlıkları yok. Çoğunlukla herkes benim "tuhafliklarşıma" alışmış durumda. Yıllarca süren hizmetim bir yılda yok edilemez, diyor Thomas danışmanları şikayet ettiklerinde. "Ayrıca," deme alışkanlığı var, "kraliyetin maaş bordrosundaki herkes ulusa hizmet etmiyor mu?"

Yine de gözlerindeki parıltıdan, bebek doğana kadar alışkanlığımı rafa kaldırmamı dilediğini anlayabiliyorum.

"Bir ay sonra ellerin bebeğinle dolu olacak hayatım," diyerek tepsiyi ellerimden alıp yemek dolu masanın üzerine bıraktı.

"Sabırsızlanıyorum." Karnımı tekrar ovuyorum.

"Ben de yapamam." Thom'un elleri benimkilerle birleşiyor. "Küçük prens uyuyor," diye gözlemliyor sevgili kocam.

"Maalesef." Ben hareket ederken uyuyakalıyor, ama oturduğum anda uyanıyor ve tekmeliyor.

"Bugün sana ne kadar muhteşem göründüğünü söylemiş miydim?" Yüze yakın konuk portakal bahçesinde dolaşırken Kral Thomas kulağıma fısıldıyor.

"Evet, bu sabah. Başın bacaklarımın arasındayken beni uyandırdığında." Hatırladıkça kızarıyorum ve kalçalarımı birbirine kenetliyorum.

"Hmmm. Haklısın. Bunu söylediğimi hatırlıyorum ama o zaman tatlı, sulu amından bahsediyordum, şimdi ise kızaran yanaklarından bahsediyorum." Thomas'ın eli aşağıya, görünüşte göbeğimin altına iniyor, ama parmaklarını genişçe açıyor, bana birkaç parmağının içime daldığında nasıl hissettirdiğini hatırlatıyor, beni büyük horozunun başı için açıyor.

"Konuşmayı kesmene ihtiyacım olacak," diye nefes nefese kaldım. Bu hamilelik beni çok hassaslaştırdı. Thom'un bana sadece belli bir şekilde bakması yetiyor ve ben ıslanıp hazır hale geliyorum.

"Şu anda ne kadar ıslaksın?" Dudakları kulağımın üst kısmına değiyor ve dizlerim bükülüyor.

Arkamda durup beni dik tutmasaydı düşecektim.

"Aman Tanrım, sanırım kraliçe baygınlık geçiriyor," diyor Thom. Louis'e eliyle işaret ediyor. "Tüm bu hareketlilik Majestelerini zorluyor," diye asistanına bilgi veriyor. "Lütfen konuklara üzüntülerimizi iletin ama burada istedikleri kadar kalmalarına izin verin."

Thom bir elini kığımın altından geçiriyor ve beni kollarına alıyor. Omuzlarını kavıyorum ve tutunuyorum. İtiraz etmenin bir anlamı yok. Thom beni taşımak istiyorsa, ben de taşınırım. Gerçek şu ki, tek başıma bir adım bile atmamamı ya da bir parça kâğıt bile taşımamamı sağlayabilseydi çok mutlu olurdu. Bana el pençe divan durmak istiyor ve bu hamile kalmadan önce de böyleydi.

Neyse ki, bebeği tehlikeye atmadığım sürece istediğimi yapmaya devam edeceğim, ancak odamıza girdikten sonra benimle ilgilenmesi gerektiği konusunda bir anlaşmaya vardık.

Gerçek bir zorluk değil. Kraliçe olmak güzel ama Matlavia Kralı Thomas Michael Silverford-Watts ve Lithos Dükü Carmine'ın karısı olmak bir peri masalı rüyasının gerçekleşmesi gibi.

ALSOBYELLAGOODE

Son Noel Hediyesi: Milyarder Tatil Romantizmi (Bir Baba Hikayesi) Kurdun
Postacı Gelini

Yaz Güzelliği

Ölüm Lordları, Cilt 1-3: Chelsea & Wrecker (Vahşi Arzusu, Çılgın Tutkusu,
Cesur Kalbi)

Ölüm Lordları MC Kulübü: Annie, Michigan & Easy (Özel İhtiyaçları, Şiddetli Aşkları,
Kalıcı İddiaları)

Onun Gizli Zevki

BENİMLE BİRLİKTE ÇALIŞIN!

Bu hikayeyi beğendiyseniz, lütfen Amazon'da veya sık kullandığınız başka bir okuyucu sitesinde veya blogda bir yorum bırakmayı düşünün. Okuyucu arkadaşlarınıza tavsiye etmeyi unutmayın.

Benimle sohbet etmek isterseniz, lütfen Kulübün Facebook sayfasını BEĞENİN ya da gece veya gündüz bana bir e-posta gönderin. Tüm okuyucularımla bağlantı kurmayı seviyorum.

ella@katiwilde.com

[Facebook.com/1theclub1](https://www.facebook.com/1theclub1)

Copyright © 2018 by Ella Goode

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, Bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.





İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.